

2 — ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1 — ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 2017:

Ένα τραγούδι, πολλά σχολεία, ένας κόσμος!

Η εκπαίδευση των παιδιών προσφύγων

Μάρτιος 2017

«Τα παιδιά πρόσφυγες έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν να ξαναχτιστούν ασφαλή, ειρηνικά και ευήμερα κράτη. Αλλά δε θα το πετύχουν αυτό χωρίς εκπαίδευση.»

Malala Yousafzai

Με ιδιαίτερη χαρά πραγματοποιούμε φέτος για 14η χρονιά μαζί σας την **Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση**, τη μεγαλύτερη διεθνή μαθητική εκστρατεία! Στο επίκεντρο της εκστρατείας η ελεύθερη, ισότιμη και ποιοτική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του κόσμου, που αποτελεί από το 2015 τον **4ο Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης**¹.

Η φετινή εκστρατεία είναι αφιερωμένη στα **παιδιά πρόσφυγες** και την πρόσβασή τους στην εκπαίδευση. Από τα 6 εκατομμύρια παιδιά πρόσφυγες σε όλον τον κόσμο, υπολογίζεται ότι περίπου **3,7 εκατομμύρια παιδιά δεν έχουν πρόσβαση σε καμία μορφή εκπαίδευσης**. Αυτή τη στιγμή στη χώρα μας ζουν περίπου **20.000 παιδιά πρόσφυγες σχολικής ηλικίας**. Αν αναλογιστούμε ότι τα παιδιά αυτά βρίσκονταν εκτός σχολείου κατά μέσο όρο για τα προηγούμενα 2 χρόνια, καταλαβαίνουμε πόσο επιτακτική γίνεται η ανάγκη να δημιουργηθούν ακόμα περισσότερες ευκαιρίες τυπικής και μη τυπικής εκπαίδευσης για καθένα από αυτά τα παιδιά.

Φέτος εμπνευσμένοι κι από δικές σας δράσεις, προτείνουμε να «ανοίξουμε» μια πόρτα στην εκπαίδευση με έναν τρόπο που πάντα φέρνει ελπίδα και αισιοδοξία, που δε γνωρίζει σύνορα: τη μουσική!

Ξεχωριστή νότα στη φετινή εκστρατεία είναι οι νέες συνεργασίες που εμπλουτίζουν το υλικό και τις δράσεις. Με ιδιαίτερο λοιπόν ενθουσιασμό συνεργαζόμαστε φέτος με το **El Sistema Greece**², μια διεθνή οργάνωση που δραστηριοποιείται και στη χώρα μας, χρησιμοποιώντας τη μουσική ως εργαλείο κοινωνικής ένταξης των παιδιών προσφύγων. Από το El Sistema, ο **Eric Herbert** δημιούργησε το παραμύθι «Ο Μαχντί και ο χαρταετός όλου του κόσμου», πάνω στο οποίο βασίζεται η κεντρική μας δράση για φέτος. Ο διεθνούς φήμης συνθέτης **Julien Joubert** έντυσε με τη δική του πρωτότυπη μουσική το παραμύθι.

Όλα αυτά, όμως, δε θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν για τα ελληνικά σχολεία χωρίς την ανιδιοτελή συμβολή του **Μανόλη Λαδουκάκη**, ο οποίος έκανε την απόδοση των στίχων και των κειμένων στα ελληνικά και της **Ρόζας Αγγελή** που έκανε την ερμηνεία των τραγουδιών και την αφήγηση του παραμυθιού. Ο Μανόλης Λαδουκάκης είναι διευθυντής και δάσκαλος στα **Ελληνικά Σχολεία της Γενεύης και της Λωζάνης**³ και η Ρόζα Αγγελή διδάσκει θέατρο και μουσική στα ίδια σχολεία.

Πολλές είναι οι προτεινόμενες δράσεις της εκστρατείας μας φέτος, γεμάτες μουσική, τραγούδι, αφήγηση, ιστορίες... Σ' αυτές θα προστεθούν όπως πάντα και οι δικές σας δημιουργικές και πρωτότυπες πρωτοβουλίες. Γι' αυτό για πρώτη φορά **ένας ολόκληρος μήνας, ο Μάρτιος**, θα είναι αφιερωμένος στην εκστρατεία!

Με τη φετινή εκστρατεία δείχνουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στα παιδιά πρόσφυγες σε κάθε γωνιά του κόσμου και στέλνουμε μηνύματα αποδοχής και συνεργασίας, γιατί η ποιοτική εκπαίδευση είναι δικαίωμα κάθε παιδιού!

¹ hellenicplatform.org/oi-17-stoxoi

² elsistemagreece.com

³ ecolegrecque.ch

Τα βήματα της φετινής σας συμμετοχής

Ξεκινάμε: Διερευνούμε τη θεματική και το υλικό

Μελετήστε το υλικό και οργανώστε τις δράσεις που θα δουλέψετε με την τάξη σας. Το υλικό αποτελείται από τα παρακάτω μέρη:

- **Προσωπικές μαρτυρίες προσφύγων** που σχετίζονται με το δικαίωμα στην εκπαίδευση (**ενότητα #4, στο κέντρο του εντύπου**). Την ενότητα με τις μαρτυρίες μπορείτε να την αποσπάσετε και να κόψετε τις μαρτυρίες (**διακεκομμένες γραμμές**) ώστε να αξιοποιηθούν ανεξάρτητα από το υπόλοιπο υλικό.
- **Το παραμύθι «Ο Μαχντί και ο χαρταετός του κόσμου»** (**ενότητα #3, μπλε σελίδες**) και το **CD με τα τραγούδια και την αφήγηση του παραμυθιού** (**σελίδα 11**). Και αυτή την ενότητα μπορείτε να την αποσπάσετε και να αποτελέσει αυτούσιο υλικό.
- **Ιδέες αξιοποίησης του παραμυθιού** και το περίγραμμα του χαρταετού που θα φιλοτεχνήσετε (**σελίδες 5-8**).
- **Πληροφορίες** για την κατάσταση σχετικά με την εκπαίδευση και τα παιδιά πρόσφυγες παγκοσμίως (**σελίδες 9-10**).

Χρόνος: Επιλέξτε εσείς πόσο χρόνο θα αφιερώσετε μέσα στον **μήνα Μάρτιο** για να υλοποιήσετε τις δράσεις (από μία διδακτική ώρα έως όσες θέλετε μέσα στον Μάρτιο).

Δημιουργούμε χαρταετούς, στέλνουμε μηνύματα

Ο μικρός χαρταετός γυρίζει πίσω στον Μαχντί γεμάτος ιστορίες, σύμβολα και εικόνες που του έδωσαν αυτοί που γνώρισε στο ταξίδι του. Διακοσμήστε τον δικό σας χαρταετό και γράψτε πάνω του το μήνυμα που θέλετε να στείλετε για τα παιδιά πρόσφυγες που βρίσκονται στην Ελλάδα αλλά και σε όλα τα μέρη του κόσμου.

Στη **σελίδα 8** θα βρείτε το περίγραμμα του χαρταετού-συμβόλου της δράσης. Μπορείτε να κάνετε 1 χαρταετό με όλη την τάξη ή να φωτοτυπήσετε περισσότερους και να συνεργαστούν τα παιδιά σε μικρές ομάδες (**κόψτε τις διακεκομμένες**).

Όλοι οι χαρταετοί που θα «πετάξουν» ως στο γραμματοκιβώτιό μας θα δημιουργήσουν έναν μεγάλο χαρταετό, το μήνυμα του οποίου θα ακουστεί δυνατά! Θα σας κρατάμε ενήμερους για τα επόμενα βήματα.

Επίσης, εάν μας στείλετε ψηφιακή φωτογραφία του χαρταετού σας, θα την αναρτήσουμε στο actionaideducation.tumblr.com

Οι χαρταετοί σας αποτελούν τη συμμετοχή σας στην εκστρατεία.

Περιμένουμε να μας στείλετε τους χαρταετούς σας ηλεκτρονικά και ταχυδρομικά καθ' όλη τη διάρκεια του Μαρτίου έως τις 7 Απριλίου.

2 — ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

**Τραγουδάμε
όλοι μαζί!
Παρασκευή
31 Μαρτίου
στις 11:00!**

**Αφήστε ό,τι κάνετε και τραγουδήστε το τραγούδι #33 του CD:
«Θα είμαι πάντα εδώ»!!!**

Μπορείτε να καλέσετε και άλλες τάξεις, γονείς ή ακόμα και επίσημους φορείς της πόλης/κοινότητάς σας, τους οποίους θέλετε να ενημερώσετε για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών προσφύγων.

Μπορείτε να φτιάξετε μια μικρή γιορτή αγάπης και αλληλεγγύης, να ανοίξετε το σχολείο σας, να τραγουδήσετε κι άλλα τραγούδια από το μουσικό παραμύθι ή να πετάξετε χαρταετούς με τα μηνύματά σας. Και μη νομίζετε ότι τραγουδάτε μόνοι!! Την ίδια στιγμή μια χορωδία από 30.000 μαθητές από κάθε γωνιά της Ελλάδας, της Ελβετίας της Νοτίου Αφρικής, τραγουδάνε μαζί σας για τον ίδιο σκοπό!

Η δράση σας μπορεί να φωτογραφηθεί ή να γίνει ένα σύντομο βίντεο, το οποίο μπορείτε να αναρτήσετε σε δικά σας μέσα ή να μας το στείλετε ώστε να γίνει μέρος του αναμνηστικού βίντεο της δράσης.

Παρτιτούρα τραγουδιού:

Μπορείτε να κατεβάσετε την παρτιτούρα του τραγουδιού «Θα είμαι πάντα εδώ» στο education.actionaid.gr/gaw και να συνοδεύσετε το τραγούδι με ζωντανή μουσική.

**Τι είναι η Παγκόσμια
Εβδομάδα Δράσης για
την Εκπαίδευση;**

Πρόκειται για μια εβδομάδα γεμάτη εκδηλώσεις και δράσεις μαθητών, οι οποίες πραγματοποιούνται κάθε άνοιξη, σε πάνω από 100 χώρες στον κόσμο. Κατά την εβδομάδα αυτή, τα παιδιά υπενθυμίζουν με δημιουργικούς τρόπους στους ηγέτες του κόσμου τις δεσμεύσεις τους σχετικά με την εκπαίδευση και προωθούν το μήνυμα για την κατοχύρωση του δικαιώματος πρόσβασης στην εκπαίδευση για όλους. Πάνω από 10 εκατομμύρια παιδιά παγκοσμίως παίρνουν μέρος κάθε χρόνο στην Παγκόσμια Εβδομάδα Δράσης για την Εκπαίδευση!

Στοιχεία επικοινωνίας
όπου μπορείτε να
μας στέλνετε το υλικό
(έντυπο και ηλεκτρονικό):

**ActionAid
Εκπαιδευτικός Τομέας
Φαλήρου 52, 11741 Αθήνα,
Τ: 210.92.11.029**

education.actionaid.gr
education.hellas@actionaid.org
facebook.com/actionaidedu

**Ιδέες αξιοποίησης
του μουσικού
παραμυθιού: Ο Μαχντί
και ο χαρταετός όλου
του κόσμου!**

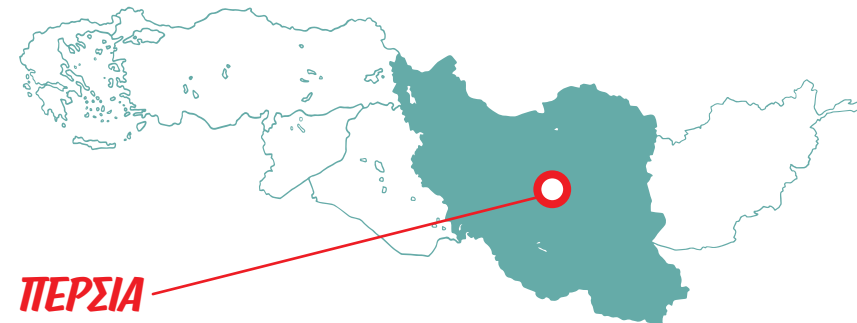
Ακούστε ολόκληρο το παραμύθι μια φορά (διάρκεια 56:21 λεπτά) ή διαβάστε το αποσπασματικά. Έπειτα υλοποιήστε τις παρακάτω προτεινόμενες δραστηριότητες.

Σε έναν χάρτη ή υδρόγειο σηματοδοτήστε τις χώρες από τις οποίες πέρασε ο χαρταετός. Σε κάθε σταθμό του μπορείτε να συζητήσετε τα παρακάτω:

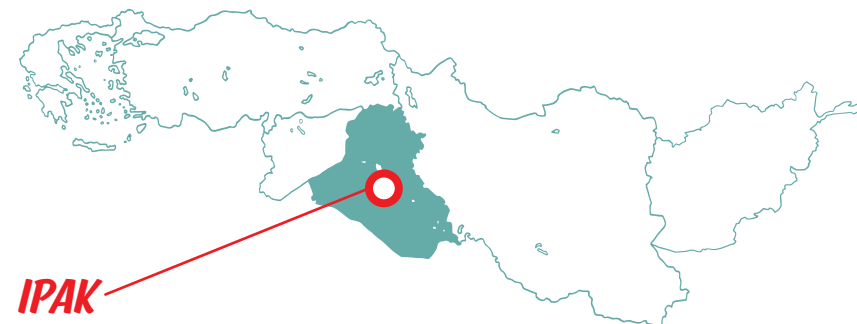
ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Ο Μαχντί είναι ένα αγόρι 13 ετών από το Αφγανιστάν. Διαβάστε και ακούστε ξανά την πρώτη σκηνή του παραμυθιού και καταγράψτε την καθημερινότητά του όπως τη φαντάζεστε. **Πηγαίνει άραγε σχολείο; Για ποιο λόγο πιστεύετε ότι θέλει να ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο με ένα μαγικό χαλί;**

ΠΕΡΣΙΑ

Το ρόδο του Ισπαχάν είναι ένα από τα πιο όμορφα και ξακουστά λουλούδια στον κόσμο. Ξανακούστε το τραγούδι #15 στο CD «Πόσο ωραία είναι η ζωή» και σκεφτείτε: **Αν είχατε αυτό το ρόδο, σε ποιον θα το δίνετε και τι θα του λέγατε; Ποια χώρα πιστεύετε ότι είναι η Περσία σήμερα;**

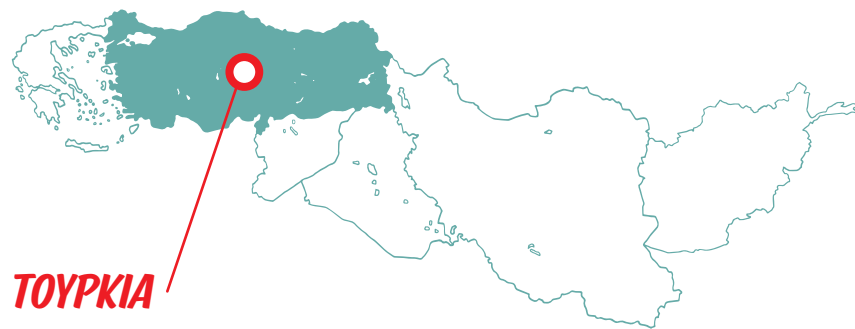

ΙΡΑΚ

Στο Ιράκ πέφτει πάνω σε ένα κοπάδι πάπιες, που και αυτές κάνουν το δικό τους ταξίδι, αποδημούν προς τον νότο. Επίσης, το ταξίδι στους κρεμαστούς κήπους της Βαβυλώνας, οι οποίοι δεν υπάρχουν πια, φαίνεται να είναι ένα ακόμα ταξίδι του χαρταετού, αυτή τη φορά στο χρόνο. **Τελικά ποιοι είναι οι διαφορετικοί λόγοι που ταξιδεύουμε;**

ΣΥΡΙΑ

Ποιον άλλον θα μπορούσε να συναντήσει στη Συρία; Τι θα συζητούσαν; Εσείς έχετε συναντήσει κάποιον από τη Συρία; Αν θα συναντούσατε κάποιον, ποιο θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα τον ρωτούσατε;

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο ψαράς βρήκε τρόπο να ξεγελάσει το τζίνι και έτσι αυτό ξαναπήκε στο λυχνάρι του. Το παραμύθι λέει: «Η ανάγκη γεννάει ιδέες...». **Τι άλλο γεννάει η ανάγκη; Συμπληρώστε τη φράση: Η ανάγκη γεννάει...**

Συνήθως το τζίνι πραγματοποιεί στον τυχερό που το βρίσκει 3 ευχές. **Τι ευχή θα δίνετε στην Israa, τον Deyaa, την Asra και τον Ali, τις μαρτυρίες των οποίων θα βρείτε στην ενότητα #4, στο κέντρο του εντύπου;**

ΕΛΛΑΔΑ

Η Πηνελόπη περιμένει υφαίνοντας. Ο Μαχντί φτιάχνει τον χαρταετό από μαλλί. Ήρθε η ώρα να φτιάξετε το δικό σας υφαντό, με ένα κουβάρι μαλλί και μερικές λέξεις! Γράψτε σε καρτέλες τις παρακάτω λέξεις: ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ, ΤΑΞΙΔΙ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΜΟΡΦΩΣΗ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΜΟΥΣΙΚΗ, ΤΡΑΓΟΥΔΙ. Προσθέστε ή αφαιρέστε λέξεις ανάλογα με τον αριθμό της ομάδας σας. Χωρίστε τα παιδιά σε ομάδες, τόσες όσες και οι λέξεις και δημιουργήστε έναν κύκλο. Οι ομάδες επιλέγουν από μια καρτέλα χωρίς να διαβάσουν τι λέει. Η πρώτη ομάδα παίρνει το κουβάρι, κρατάει μια άκρη και πετάει τυχαία σε κάποια άλλη ομάδα το κουβάρι. Αποκαλύπτονται οι λέξεις και η πρώτη ομάδα προσπαθεί να συνδέσει με ένα παράδειγμα τις 2 λέξεις μεταξύ τους, π.χ. ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: τα παιδιά πρόσφυγες είναι πολύ πιθανό να μην πηγαίνουν σχολείο. Στη συνέχεια, η δεύτερη ομάδα κρατάει ένα κομμάτι του κουβαριού και το υπόλοιπο το πετάει σε κάποια άλλη τυχαία και ακολουθεί η σύνδεση των 2 λέξεων. Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να συνδεθούν όλες οι λέξεις ή μέχρι να γίνουν όλοι οι πιθανοί συνδυασμοί ή ακόμα και να επαναληφθούν οι συνδυασμοί, μέχρι να γίνει ο ιστός του υφαντού σας όσο πυκνός γίνεται! **Τι νομίζετε ότι θέλει να δείξει το υφαντό σας;**

Βρείτε έναν ευφάνταστο τρόπο να κρατήσετε ή να αποτυπώσετε το υφαντό σας και να στολίσετε με αυτό την τάξη σας.

Ο Μαχντί και ο χαρταετός όλου του κόσμου

Πρόλογος

#1. Τραγούδι:

Ο χαρταετός όλου του κόσμου

**Παραμύθι αληθινό
Τραγουδήστε για ν' ακουστεί
Έχει πολύ μακριά φτιαχτεί
για έναν μικρό Αφγανό**

**Μ' όνειρο μαγικό χαλί
Ύφανε, όμορφο πολύ
τον χαρταετό όλου του κόσμου
τον χαρταετό όλου του κόσμου**

#3. Τραγούδι:

Μ' ένα πετραδάκι

**Πόσο θα το θελα, πάρα πολύ
να τρέχω με κάποιο φιλαράκι
να παίζουμε μέσα σε μian αυλή
ποδόσφαιρο μ' ένα πετραδάκι**

**και τη νύχτα πάνω στην άμμο
στο φεγγάρι να τραγουδάμε
για όνειρα που δεν πέφτουν χάμω.
Τη ζωή ν' αγαπάμε.**

**Πόσο θα το θελα, πάρα πολύ
να τρέχω με κάποιο φιλαράκι
να παίζουμε μέσα σε μian αυλή
ποδόσφαιρο μ' ένα πετραδάκι**

**ποδόσφαιρο πάνω στην άμμο
όνειρα που δεν πέφτουν χάμω**

#2.

Πρώτη σκηνή — Αφγανιστάν

Όπως κάθε μέρα, έτσι και σήμερα, ο Μαχντί φυλάει τα πρόβατα της οικογένειάς του που βόσκουν στο λιβάδι. Τα κοιτάζει και σιγομουρμουρίζει δυσανεστημένος. Θα ήθελε πολύ να κάνει κάτι άλλο αυτή την ώρα: να κουζουρεύει στο κρεβάτι του, να πίνει το τσάι του, να μιλά και να παίζει με τα παιδιά της ηλικίας του στην πλατεία του χωριού... Είναι μόλις δεκατριών χρόνων! Σηκώνει τα μάτια του στον ουρανό και κοιτάζει τα σύννεφα που αλλάζουν σχήματα. Ακόμα κι αυτά μοιάζουν με πρόβατα που βόσκουν...

Θυμωμένος ο Μαχντί κλοτσάει ένα πετραδάκι: Αν δεν ήταν υποχρεωμένος να προσέχει αυτά τα πρόβατα, θα περνούσε τον χρόνο του παίζοντας με τους φίλους του στην άμμο...

#4.

Κι ενώ ο Μαχντί ονειρεύεται όρθιος, ένα γέρικο κριάρι έρχεται πίσω του και με μια δυνατή κουτουλιά, τον πετάει καταγής! Το κουτί που κρατάει ο Μαχντί, γεμάτο με άσπρο και γκριζο μαλλί από το κούρεμα των προβάτων του, πέφτει από την τσάντα του. Κατρακυλάει ως το ποταμάκι και το ρεύμα το παίρνει γρήγορα μακριά! Ο Μαχντί σηκώνεται και τρέχει γλιστρώντας πάνω στις πέτρες. Κινδυνεύει να στραμπουλίξει το πόδι του. Πέφτει στο νερό και φτάνει το κουτί. Βγαίνει βρεγμένος στην όχθη, κάθεται και ανοίγει με αγωνία το κουτί για να σιγουρευτεί ότι το μαλλί δεν είναι βρεγμένο. Όχι, δεν είναι βρεγμένο, κι ο μικρός σκέφτεται ονειροπόλα «Αχ, αν μπορούσα να υφάνω αυτό το μαλλί για να φτιάξω ένα μαγικό χαλί που θα με πήγαινε σ' όλο τον κόσμο...»

#5. Τραγούδι:

Σ' όλο τον κόσμο

**Μαγικό χαλί
πάρε με μαζί
σε όλο τον κόσμο**

#6.

Και να που άρχισε πάλι να ονειρεύεται... Φαντάζεται τον εαυτό του και τους φίλους του να παίζουν μπάλα με ένα πετραδάκι. Ένα αεράκι γεμάτο αρώματα του χαϊδεύει τα ρουθούνια... Τι ευτυχία! Μα ξαφνικά, η μυρωδιά αλλάζει! Γίνεται ενοχλητική, σχεδόν... σχεδόν ανυπόφορη! Είναι σαν... μα ναι! Ανοίγει τα μάτια του και βλέπει το γέρικο κριάρι να του γλείφει τα πόδια με τη γλώσσα του! Ο Μαχντί κοιτάζει κατάματα το ζώο. Βαθιά μέσα στα μάτια του μπορεί να διαβάσει: «Βρε χαζούλη! Σταμάτα πια να ονειρεύεσαι, τεμπέλαρε! Ξεκίνα αμέσως τη δουλειά, ύφανέ το μόνος σου το μαγικό σου χαλί! Τι περιμένεις, μπορείς να μου πεις;»

Ο Μαχντί, καθιστός ακόμα, αρπάζει το μαλλί μέσα από το κουτί και το πλέκει γρήγορα φτιάχνοντας δύο νήματα: ένα άσπρο κι ένα γκριζο. Σηκώνεται μ' ένα πήδημα και τρέχει γρήγορα να βρει και να καρφώσει στο χώμα δυο ξύλινες βέργες για να αρχίσει την ύφανση. Σ' ένα κομμάτι ξύλο σκαλίζει μια σαΐτα κι αρχίζει, έτσι όπως του έμαθε η μαμά του, να την περνάει ανάμεσα στα νήματα για να υφάνει το μαγικό του χαλί. Δουλεύει γρήγορα, πολύ γρήγορα, και τελειώνει τη δουλειά του καταϊδρωμένος. Το γέρικο κριάρι όμως, που τον παρακολουθούσε όσο δούλευε, του λέει: «Μαχντί, μου φαίνεται ότι είσαι τόσο έξυπνος όσο ένα πρόβατο... Δεν το βλέπεις ότι αυτό που έφτιαξες δεν είναι χαλί; Έχεις φτιάξει ένα ρόμβο! Για δες, είναι ένας τέλειος ρόμβος, αυτό σου το αναγνωρίζω!»

Ο Μαχντί, απογοητευμένος, κοιτάζει το ρόμβο που έφτιαξε, κι αναρωτιέται πώς αυτός ο ρόμβος θα μπορούσε να τον ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο. Κοιτάζει γύρω του την όμορφη κοιλάδα με το ποταμάκι και σκέφτεται στενοχωρημένος: «Κρίμα... Δε θα μάθω ποτέ τι υπάρχει πίσω από εκείνα τα βουνά...»

Βλέποντας τη λύπη του, το γέρικο κριάρι του λέει με την κριαρίσια του φωνή:

#7. Τραγούδι:

Μπε μπε μπε

Μπε μπε μπε...

**Είσ' ένα χαζούλι παιδί
καθένας μπορεί να το δει
γιατί με το χαλί σου αυτό
πρέπει να φτιάξεις χαρταετό.**

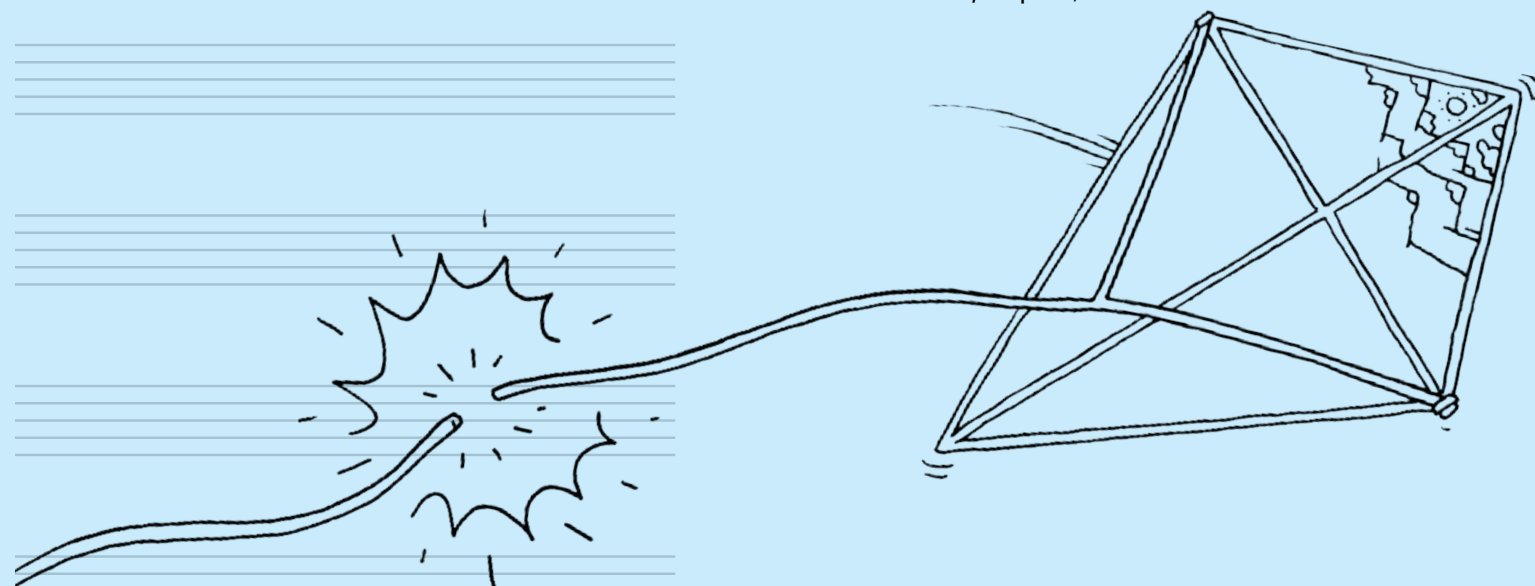
Μπε μπε μπε

**Είναι μια ιδέα καλή
για τούτο τ' αστείο χαλί
Δείξε εξυπνάδα μια σταλιά
Πιάσε αμέσως δουλειά**

Μπε μπε μπε

**Φαντάσου τον να πετά!
Δε θα 'ταν ίδιο μ' όλα αυτά
που κάνεις καθημερινά
εδώ σε τούτα τα βουνά**

Μπε μπε μπε

#9. Τραγούδι:

Ακολουδά τον άνεμο

**Τον άνεμο ν' ακολουθείς
Γέλα μαζί του όσο μπορείς
ο άνεμος παίζει μ' όλα, θα δεις
πόσο θα νιώσεις κι εσύ ελαφρύς.**

**Για σένα θα 'μαι πάντα εδώ
Θ' ανοίγω την πόρτα
μέσα να μπεις**

#8.

Ενθουσιασμένος με την ιδέα να φτιάξει με το μαγικό του χαλί έναν χαρταετό, ο Μαχντί μαζεύει γρήγορα ξυλαράκια, φτιάχνει ένα σκελετό χαρταετού και τοποθετεί πάνω του τον άσπρο και γκριζο ρόμβο που ύφανε. Μόλις δένει το υπόλοιπο νήμα για σπάγκο και τελειώνει τη δουλειά του, ο χαρταετός αρχίζει να του μιλάει! «Γεια σου Μαχντί. Τι είμαι εγώ;» Και ο Μαχντί απαντάει: «Είσαι ο χαρταετός όλου του κόσμου. Γεννήθηκες εδώ, στο Αφγανιστάν, γι' αυτό θα σχεδιάσω πάνω σου τα βουνά που μας τριγυρίζουν. Ύστερα θα πετάξεις πέρα από αυτά τα βουνά και θα μου πεις τι βλέπεις, ενώ εγώ θα μείνω εδώ να φυλάω το κοπάδι.»

Γρήγορα-γρήγορα ο Μαχντί πετάει το χαρταετό του και, μόλις αυτός φτάνει ψηλά, του φωνάζει: «Λοιπόν; Τι βλέπεις; Πες μου!»

Μα πριν προλάβει να πάρει απάντηση, ένα δυνατό φύσημα του ανέμου σπάει το σπάγκο κι ο χαρταετός αρχίζει να απομακρύνεται. Ο Μαχντί κάνει τα χέρια του κωνί και του φωνάζει: «Όταν ξαναγυρίσεις, θα μου διηγηθείς;». Κι ακούει από μακριά τον χαρταετό να του απαντάει: «Μα και βέβαια, αλλά... Πριν ξαναγυρίσω, πώς θα ξέρω ότι τέλειωσα το ταξίδι μου;»

#10.

Το βράδυ, ο Μαχντί γυρνάει στο σπίτι του και φυσικά δε λέει τίποτα από όσα έγιναν, ούτε στην οικογένειά του, ούτε στους φίλους του. Ε ναι... Είναι πια μεγάλο παιδί, δεκατριών χρόνων! Ποιος θα μπορούσε να πιστέψει την ιστορία του για κριαρία και χαρταετούς που μιλάνε; Κι όμως, βαθιά μέσα του ξέρει ότι κάτι παράξενο του συνέβηκε σήμερα. Πηγαίνει στο δωμάτιό του, κλείνει την πόρτα και ξαπλώνει στο κρεβάτι του. Κοιμάται ήσυχος και ονειρεύεται τον χαρταετό όλου του κόσμου.

#11. Τραγούδι:

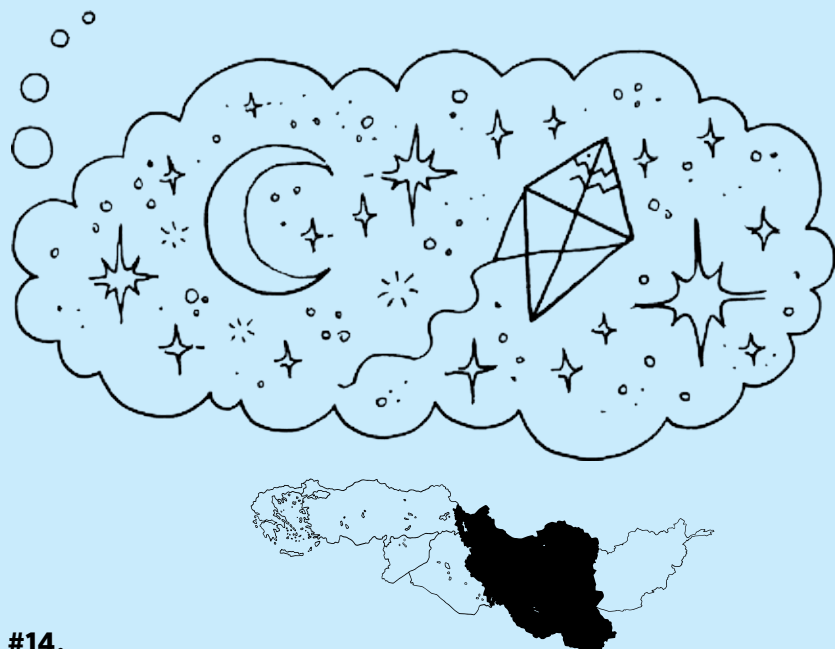
Ύπνος γλυκός

Ύπνος γλυκός
ήρθε και κλείνουν
απαλά τα μάτια
Ύπνος γλυκός,
που όνειρα φέρνει
όλο φως

Ύπνος γλυκός
Όνειρα φως
Ύπνος γλυκός

#12.

Ενώ ο Μαχντί κοιμάται, στο νυχτερινό ουρανό
έχουν ανάψει τα αστέρια κι ο χαρταετός ταξιδεύ-
ει, όλο ταξιδεύει...

#13. Τραγούδι:

Στον νυχτερινό ουρανό

Η νύχτα ήρθε και η φύση γαληνεύει.
Ψηλά, πολύ ψηλά, στα αστέρια κοντά,
τόσο που δεν ακούει μακριά που βροντά
ο χαρταετός μας μες στη νύχτα ταξιδεύει

Γουάου γουάου γουάου....

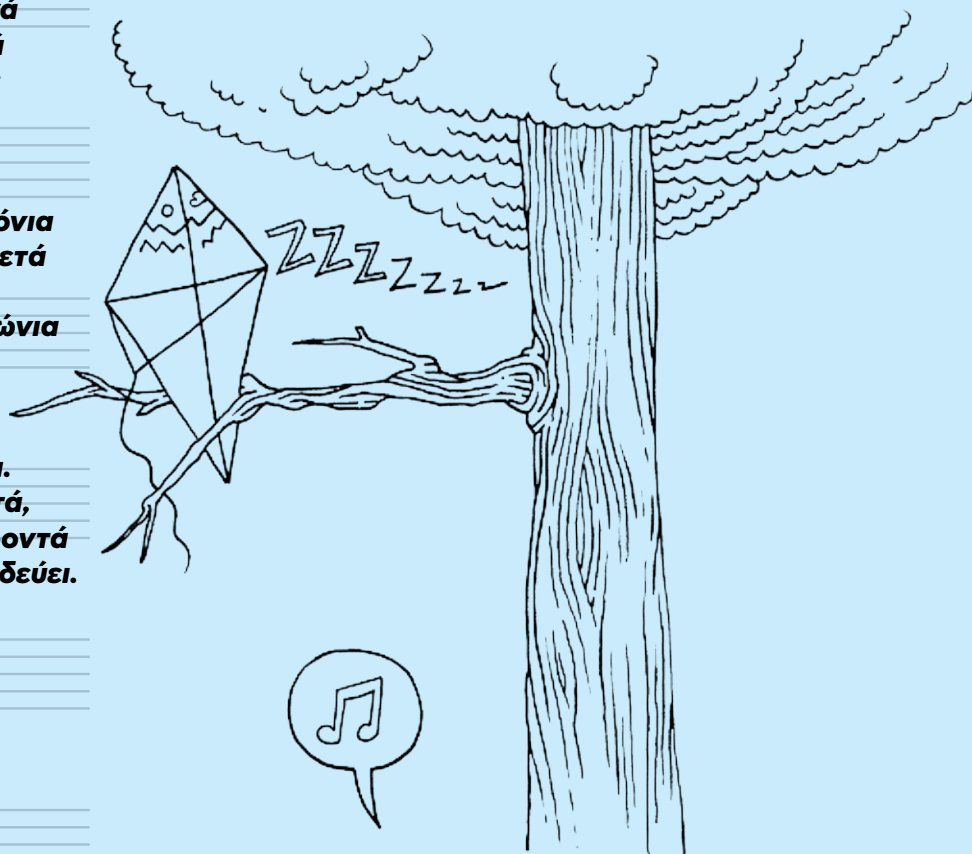
Ο χαρταετός όλου του κόσμου κάνει
κόλπα και στροφές όσο η ώρα περνά
πέφτει με τη μύτη κι ανεβαίνει ξανά
πήρε φόρα πια και ποιος τον πιάνει;

Γουάου γουάου γουάου....

Κάμποι, και χωριά και κορφές με χιόνια
χαιρετούν καθώς τον βλέπουν να πετά
Κι αυτός, ευγενικά αντixαιρετά
χορεύει και γελά στ' ουρανού τ' αλώνια

Γουάου γουάου γουάου....

Η νύχτα ήρθε και η φύση γαληνεύει.
Ψηλά, πολύ ψηλά, στα αστέρια κοντά,
τόσο που δεν ακούει μακριά που βροντά
ο χαρταετός μας μες στη νύχτα ταξιδεύει.

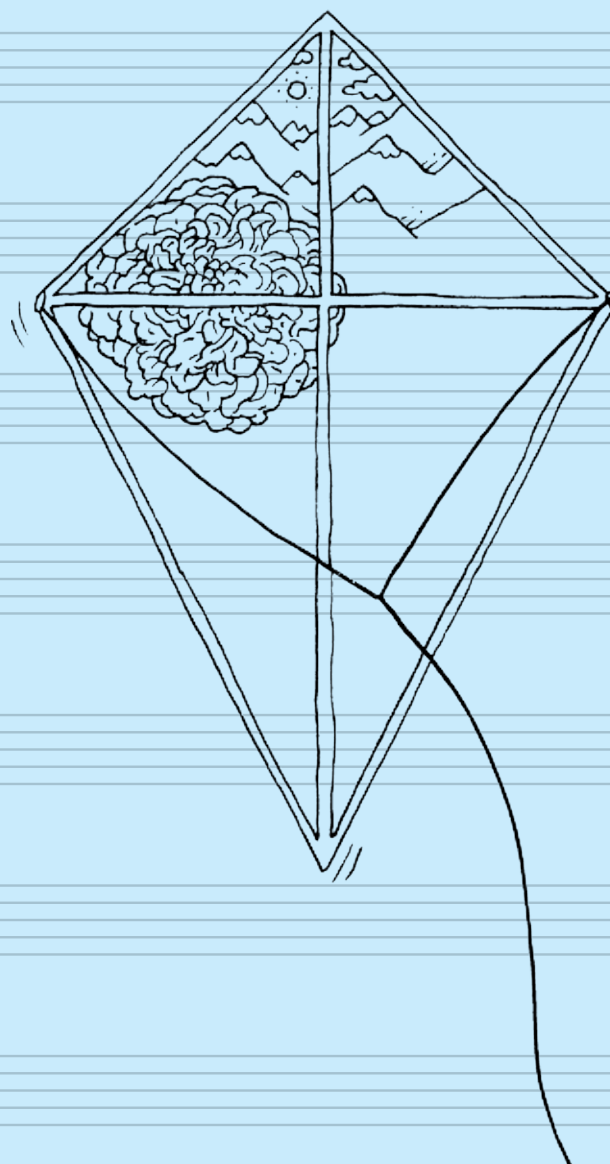
#15. Τραγούδι:

Πόσο ωραία είναι η ζωή

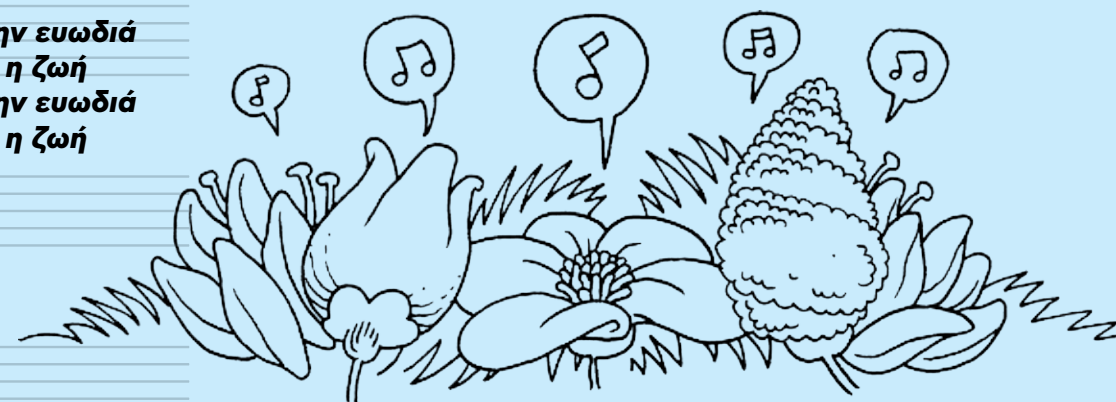
Σαν τύραννος βασίλευε ο Γκιλγκαμές
τον Ενκιντού τού στείλαν οι θεοί
Η φίλία, φωτίζει τη ζωή
Η φίλία σε φτάνει όπου θες

Πάρε αυτό το ρόδο, νιώσ' την ευωδιά
Θα το δεις, πόσο ωραία είν' η ζωή
Πάρε αυτό το ρόδο, νιώσ' την ευωδιά
Θα το δεις, πόσο ωραία είν' η ζωή

Πάρε αυτό το ρόδο, νιώσ' την ευωδιά
Θα το δεις, πόσο ωραία είν' η ζωή
Πάρε αυτό το ρόδο, νιώσ' την ευωδιά
Θα το δεις, πόσο ωραία είν' η ζωή

Ο μικρούλης χαρταετός όλου του κόσμου αισθά-
νεται παράξενα: έχει την αίσθηση πως ολόκληρη
η γη τραγουδάει μαζί με την ηλικιωμένη κυρία
που πουλάει λουλούδια. Κι όμως, είναι μόνη, ολο-
μόναχη. Καταλαβαίνει, λοιπόν, πως το τραγούδι
της σημαίνει πολύ περισσότερα από τις λέξεις...

#16.

Καθώς το τραγούδι τελειώνει, ο μικρούλης
χαρταετός όλου του κόσμου φτερνίζεται: «αψού»
και λέει με θαυμασμό: «πόσο όμορφο είναι!».
Η ηλικιωμένη κυρία του απαντάει ότι είναι το
Έπος του Γκιλγκαμές. Είναι μια παλιά ιστορία
την οποία ο Σάχης Αμπάς ήθελε να ακούει κάθε
φορά που ερχόταν σ' αυτή τη γέφυρα για να
απολαύσει τη θέα. Μετά, κοιτάζοντας το χαρτα-
ετό, τον ρωτάει: «Μα, ποιος είσαι εσύ; Από πού
είσαι;». Δείχνοντας τα βουνά που ο Μαχντί σχεδί-
ασε πάνω του, της απαντάει: «Είμαι ο χαρταετός
όλου του κόσμου. Είμαι από το Αφγανιστάν». Η
κυρία που πουλάει λουλούδια του χαμογελάει,
τον παίρνει στα χέρια της και σχεδιάζει πάνω
του το πιο όμορφο ρόδο του Ισπαχάν. Είναι τόσο
όμορφο που σχεδόν μπορεί να νιώσει το άρωμά
του. Καθώς το κοιτάζει, μια ερώτηση του έρχεται
στο μυαλό: «Κυρία, πώς θα ξέρω ότι έφτασα στο
τέλος του ταξιδιού μου;». Εκείνη τον πλησιάζει
και του απαντάει ευγενικά: «Είμαι ηλικιωμένη,
έχω κουραστεί. Δεν ξέρω καν το τέλος του δικού
μου ταξιδιού, πώς είναι δυνατόν να ξέρω το τέ-
λος του δικού σου;» Ο χαρταετός μας φτερνίζε-
ται «αψού!», ευχαριστεί την ηλικιωμένη κυρία και
αφήνεται στο φύσημα του αέρα, που τον ανεβά-
ζει γρήγορα πάλι ψηλά.

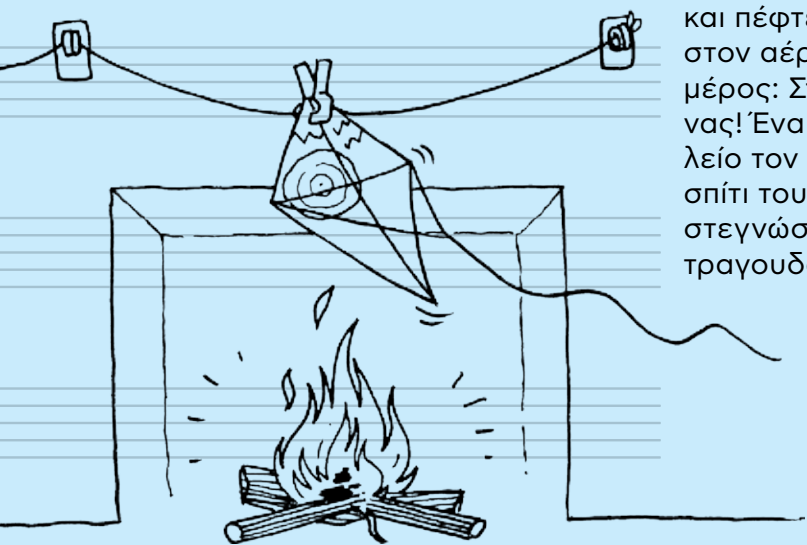
Διασχίζει πετώντας ολόκληρη την Περσία
και ανακαλύπτει με θαυμασμό τους γαλάζιους
της τρούλους, τους κήπους και τα παλάτια της.

#17. Τραγούδι:

Σ' όλο τον κόσμο

Μαγικό χαλί
πάρε με μαζί
σε όλο τον κόσμο

#18.

Τρίτη σκηνή — Ιράκ

Συνεχίζει το ταξίδι του και φτάνει κάποτε στο Ιράκ. Του έχει μπει πυρετός και τρέμει καθώς πετάει, ενώ σιγά-σιγά οι δυνάμεις του τον εγκαταλείπουν. Τα μάτια του θολώνουν, χάνεται μέσα στα σύννεφα, πέφτει πάνω σ' ένα κοπάδι πάπιες που πετούν προς το νότο, χάνει τις αισθήσεις του και πέφτει σαν ξερό φύλλο, στριφογυρίζοντας στον αέρα. Προσγειώνεται σ' ένα παραμυθένιο μέρος: Στους κρεμαστούς κήπους της Βαβυλώνας! Ένα μικρό κορίτσι που γυρνάει από το σχολείο τον βρίσκει λιπόθυμο και τον παίρνει στο σπίτι του. Τον κρεμάει πάνω από το τζάκι για να στεγνώσει και, για τον βοηθήσει να συνέλθει, του τραγουδάει ένα τραγούδι:

#19. Τραγούδι:

Ποιος είσαι;

Η ώρα πια δεν αργεί.
Θα 'σαι πάλι γερός
Μια και ο κακός καιρός
σε έριξε στη γη.

Έρθες από μακριά;
ποιου ονείρου είσαι γιος;
πόσα μέρη έχεις δει;
Έλα, ξύπνα τώρα πια!

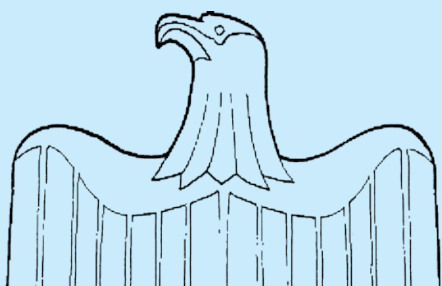
Ποιος να 'σαι εσύ
Μικρέ χαρταετό;
Είσαι ποιος; Τι έχεις δει;
Έρθες από μακριά;
ποιου ονείρου είσαι γιος;
Επιτέλους, ξύπνησε πια!

Παιχνίδι και χαρά! Δίπλα μου θα σταθείς
Θα νιώσεις πιο καλά και θα γιατρευτείς.

Θα είμαστε μαζί Κοντά σου θα γελώ
Και μια φίλη καλή για σένα θα γινώ.

#20.

Όταν επιτέλους ο χαρταετός συνέρχεται και ξυπνάει, δεν έχει πια πυρετό. Το μικρό κορίτσι τον σφίγγει δυνατά στην αγκαλιά του: «Πιο σιγά, πιο σιγά! Θα με σπάσεις!» λέει χαμογελώντας εκείνος, και συνεχίζει: «Είμαι ο χαρταετός όλου του κόσμου. Μπορείς σε παρακαλώ να μου πεις πότε θα τελειώσω το ταξίδι μου;» Το κορίτσι του απαντάει πειστωμένα: «Πώς να το ξέρω εγώ αυτό; Εγώ μόλις ξεκίνησα το δικό μου ταξίδι. Κι έπειτα, έτσι κι αλλιώς, εσύ θέλω να μείνεις εδώ, μαζί μου». Λέγοντας αυτά, το κοριτσάκι παίρνει το χαρταετό και τον κλείνει στο υπόγειο του σπιτιού. Για μέρες και μέρες ο μικρός χαρταετός προσπαθεί να φύγει από το υπόγειο, μα πώς να πετάξει σε ένα υπόγειο; Ο καημένος ο χαρταετός παραπονιέται συνέχεια και το κορίτσι καταλαβαίνει τελικά ότι πρέπει να τον ελευθερώσει. Πριν τον αφήσει να φύγει όμως, σχεδιάζει πάνω του τον βασιλικό αετό, το σύμβολο του Ιράκ. Στη συνέχεια τον μεταφέρει λυπημένη στους κρεμαστούς κήπους της Βαβυλώνας και τον αφήνει να πετάξει ελεύθερος στον αέρα.

4 — MARTYRIES

Αποσπάστε την ενότητα και κόψτε τις διακεκομμένες για να αξιοποιήσετε τις μαρτυρίες ανεξάρτητα από το υπόλοιπο υλικό.

Israa, 13 ετών
από τη Συρία

Τόπος διαμονής (όταν
συλλέχθηκε η μαρτυρία):
Κέντρο προσφύγων
Zaatari

Η Israa είναι η μεγαλύτερη από τα 6 παιδιά της οικογένειάς της. Ζούσαν στη Συρία, **αλλά αναγκάστηκαν να αφήσουν το σπίτι τους και να έρθουν στη Ιορδανία γιατί τα πράγματα, εξαιτίας του πολέμου, είχαν γίνει τόσο επικίνδυνα που φοβόντουσαν για τη ζωή τους.**

Η ίδια περιγράφει παρακάτω την κατάσταση που έζησε.

«Υπήρχαν πολλοί βομβαρδισμοί τόσο κοντά στο σπίτι μας. Κάθε απόγευμα μετά τη δύση του ήλιου έπρεπε να πηγαίνουμε στο υπόγειο καταφύγιο γιατί ήταν τότε που ξεκινούσαν οι βομβαρδισμοί. Έπρεπε να βγούμε τρέχοντας από την πόρτα και να διασχίσουμε το χωράφι για να φτάσουμε εκεί. Μέχρι να φτάσουμε κρυβόμασταν πίσω από τα δέντρα. Φοβόμασταν τόσο πολύ.

Δε μου άρεσε καθόλου να κατεβαίνουμε εκεί. Δεν υπήρχαν φώτα και είχαμε μόνο κεριά. Μερικές φορές μέναμε εκεί λίγες ώρες άλλες φορές ολόκληρες μέρες. Δεν είχαμε τίποτα να κάνουμε εκεί. Τη νύχτα ακούγαμε φωνές από τις συμπλοκές και πυροβολισμούς. Η μητέρα μου μας είχε φτιάξει μια όμορφη γωνίτσα να καθόμαστε. Μας έλεγε ότι εκεί είμαστε ασφαλείς και δεν κινδυνεύουμε από τους βομβαρδισμούς.

Πριν ξεκινήσει ο πόλεμος εγώ και τα αδέρφια μου είχαμε κανονικές ζωές. Πηγαίναμε στο σχολείο και τα απογεύματα παίζαμε με τους φίλους μας έξω από το σπίτι μας. Αλλά όταν άρχισαν οι συμπλοκές όλα αυτά άλλαξαν....

Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος έπρεπε να μένουμε στο σπίτι όλη την ημέρα. Ορισμένες μέρες πηγαίναμε στο σχολείο, αλλά όταν άρχιζαν οι βομβαρδισμοί μέναμε σπίτι. **Χάναμε πάρα πολλά μαθήματα, καμιά φορά πηγαίναμε μόνο μια μέρα την εβδομάδα.** Άλλες

φορές καθόμασταν μόνο μια ώρα και μετά φεύγαμε. Άλλες φορές καθώς γυρίζαμε προς το σπίτι μας ακούγαμε πυροβολισμούς και κρυβόμασταν σε σπίτια.»

Τώρα η Israa και η οικογένειά της μεταφέρθηκαν στο στρατόπεδο Zaatari, όπου μένουν μαζί με χιλιάδες άλλες οικογένειες σε μια ξένη χώρα, χωρίς δικό τους σπίτι, με ελάχιστα χρήματα και προσωπικά αντικείμενα.

Το σπίτι τους είναι κάτι σαν τροχόσπιτο (χωρίς να κινείται όμως) και εκεί μένει μαζί με τα αδέρφια της και τους γονείς της. Η Israa μας λέει ότι η ζωή εδώ είναι πολύ δύσκολη.

«Έχει πάρα πολύ ζέστη μέσα στο τροχόσπιτο. Οι τουαλέτες είναι σε πολύ άσχημη κατάσταση και το νερό είναι απαίσιο. Όπως οι περισσότεροι εδώ δεν καταφέραμε να πάρουμε πολλά μαζί μας. Δεν φέραμε τα παιχνίδια μας, μόνο μια αλλαξιά ρούχα και ένα ζευγάρι παπούτσια ο καθένας. Όλα τα άλλα τα αφήσαμε πίσω και η μαμά μου τώρα μου είπε ότι όλα χάθηκαν. Το σπίτι μας καταστράφηκε.

Τι θυμάμαι από τη Συρία; Δεν ξέρω εάν πρέπει να σας πω τα καλά ή τα κακά. **Το πιο όμορφο που θυμάμαι είναι τα τριαντάφυλλα στο κήπο της μαμάς μου.** Τα κακά είναι ότι δε μπορώ να ξεχάσω τη θέα των πληγωμένων ανθρώπων.»

Προσπαθήστε να φανταστείτε πώς νιώθει η Israa με τη νέα της ζωή στο στρατόπεδο Zaatari. Προτείνετε ενέργειες και δράσεις που θα μπορούσαν να οργανωθούν μέσα στο στρατόπεδο, ώστε να καλυτερεύσει η ζωή των ανθρώπων που ζουν μέσα σε αυτό. Πώς θα μπορούσε άραγε η Israa να δαυμάσει ξανά ένα όμορφο τριαντάφυλλο;

Κόψτε τις διακεκομμένες για να αξιοποιήσετε τις μαρτυρίες ανεξάρτητα από το υπόλοιπο υλικό.

Κόψτε τις διακεκομμένες για να αξιοποιήσετε τις μαρτυρίες ανεξάρτητα από το υπόλοιπο υλικό.

© Hope-School Skaramagas Refugees Camp

**Deyaa Orfali, 28 ετών
από την Συρία**

**Τόπος διαμονής (όταν συλλέχθηκε
η μαρτυρία): Κέντρο υποδοχής προσφύγων
Σκαρμαγκά, Αττική. Συνιδρυτής του Σχολείου
της Ελπίδας στον Σκαρμαγκά**

«**Το ξεκίνημα του Σχολείου της Ελπίδας έγινε στο λιμάνι του Πειραιά.** Όλη μέρα καθόμασταν εκεί με τους φίλους μου, με τους οποίους μετά ξεκινήσαμε και το σχολείο, χωρίς να έχουμε πραγματικά να κάνουμε τίποτα. Βλέπαμε τα παιδιά, που όλη μέρα δεν είχαν να κάνουν κάτι, εκτός από να παίζουν με τις πέτρες και τη λάσπη. Έτσι, αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι για να τα βοηθήσουμε για όσο διάστημα έμεναν εκεί. Ξεκινήσαμε λοιπόν να δεχόμαστε παιδιά στη μικρή μας σκηνή και αρχίσαμε να διδάσκουμε κάποια βασικά αγγλικά. Στο λιμάνι υπήρχαν περίπου 50 παιδιά και εκεί μέيناμε για έναν μήνα.

Μετά μεταφερθήκαμε στη δομή του Σκαρμαγκά καθώς το λιμάνι ήταν μια προσωρινή λύση. Όταν εγκατασταθήκαμε εκεί θέλαμε να συνεχίσουμε το έργο μας και έτσι αρχίσαμε να καταγράφουμε τα παιδιά. Τότε ανακαλύψαμε ότι υπήρχαν σχεδόν 700 παιδιά σε σχολική ηλικία από 5 έως 13 ετών. Ξεκινήσαμε να ψάχνουμε ένα μέρος όπου θα μπορούσαμε να κάνουμε τα μαθήματα. Αρχίσαμε να ρωτάμε, όσους ξέραμε ότι έχουν κοντέινερ από χορηγίες και μπορούσαν να μας το παραχωρήσουν. Και έτσι και έγινε, βρήκαμε ένα κοντέινερ.

Φτιάξαμε έπειτα ένα πρόγραμμα, ώστε να μπορούμε να δεχόμαστε όλα τα παιδιά. Τα χωρίσαμε σε ομάδες ανάλογα με την ηλικία, τη μητρική γλώσσα και το επίπεδο της εκπαίδευσης που είχαν ήδη λάβει. Συμπεριλάβαμε και επιπλέον μαθήματα: τη μητρική γλώσσα (αραβικά, φαρσί, κουρδικά), μαθηματικά, καλλιτεχνικά και δημιουργικές δραστηριότητες. Έτσι, το κάθε παιδί μπορεί να κάνει 12 μαθήματα την εβδομάδα (3 κάθε μέρα). Το σχολείο λειτουργεί 6 μέρες την εβδομάδα, από τις 9 ως τις 5. Τώρα στο σχολείο είμαστε 20 δάσκαλοι σε 3 ομάδες (αραβική, αφγανική και κουρδική)

καθώς διδάσκουμε τα παιδιά στη δική τους μητρική γλώσσα.

Στο σχολείο μας προσπαθούμε να κάνουμε τα παιδιά να νιώσουν ότι έχουν μια φυσιολογική ζωή, όπως κάθε άλλο παιδί. Επίσης, συχνά προσπαθούμε να τα κινητοποιήσουμε κάνοντας εκδρομές εκτός δομής. Πήγαμε εκδρομή στο Αττικό ζωολογικό πάρκο και καταφέραμε να συμμετάσχουν 250 παιδιά. Επίσης, παρακολουθήσαμε έναν αγώνα μπάσκετ (τα εισιτήρια μας χορηγήθηκαν από την ομάδα ΑΕΚ) και πήγαμε με περίπου 300 παιδιά και εφήβους. Επίσης, επισκεφτήκαμε το Μουσείο της Ακρόπολης, αλλά με τις μικρότερες αριθμητικές ομάδες του σχολείου.

Επίσης, προσπαθούμε να βοηθήσουμε τα παιδιά να ξεχάσουν το παρελθόν και τον πόλεμο, τον οποίο βίωσαν, κάνοντας διάφορα προγράμματα όπως καλλιτεχνικά εργαστήρια σε συνεργασία με Έλληνες μαθητές εκτός δομής. Κάναμε κι ένα πρόγραμμα ανταλλαγής αλληλογραφίας με Έλληνες μαθητές ενός άλλου Δημοτικού Σχολείου.

Τώρα είμαστε σε διαδικασία να εντάξουμε και άλλα μαθήματα στο πρόγραμμα, αλλά δυστυχώς έχουμε έλλειψη χώρου καθώς έχουμε μόνο 2 τάξεις. Επίσης, στο μέλλον ελπίζουμε να μπορέσουμε να δουλέψουμε μαζί με το Υπουργείο Παιδείας, ώστε να μπορέσουμε να προετοιμάζουμε τα παιδιά για τα Δημόσια Σχολεία και θα θέλαμε αυτό να μπορεί να γίνει σε όλα τα κέντρα Υποδοχής προσφύγων σε όλη την Ελλάδα, **ώστε όλα τα παιδιά να έχουν δικαίωμα στην εκπαίδευση.**

Πιστεύω ότι τους 9 μήνες που λειτουργεί το Σχολείο της Ελπίδας, τα παιδιά δείχνουν περισσότερο σεβασμό στους δασκάλους τους και είναι πιο

οργανωμένα και βέβαια μορφώθηκαν περισσότερο.

Τα περισσότερα παιδιά που ζουν στο κέντρο υποδοχής ελπίζουν και πιστεύουν ότι θα φύγουν από την Ελλάδα και θα επανενωθούν με τις οικογένειες και τους συγγενείς τους. Μπορούμε να το δούμε από τις ζωγραφιές που κάνουν. Συχνά ζωγραφίζουν τις οικογένειές τους ενωμένες για παράδειγμα στη Γερμανία και εάν τους ρωτήσεις λένε ότι περιμένουν για λίγο εδώ και μετά θα πάνε να βρουν τους υπόλοιπους συγγενείς τους.

Το όνομά μου είναι Deyaa Orfali, είμαι 28 ετών και είμαι από την πόλη Homs της Συρίας. Έχω πτυχίο πανεπιστημίου ως μηχανικός Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και αυτοματοποιημένου ελέγχου. Μιλώ Αραβικά και Αγγλικά. Έφυγα από τη Συρία πριν 15 μήνες και πήγα στην Τουρκία. Εκεί έμεινα σχεδόν 5 μήνες αλλά μετά έπρεπε να φύγω γιατί εκεί η κατάσταση ήταν άσχημη. Μετά ήρθα στη Ελλάδα στην Ειδομένη, μέσω Καβάλας και μετά ήρθα στην Αθήνα, στο λιμάνι του Πειραιά, όπου έζησα ενάμιση μήνα και μετά μεταφερθήκαμε στον Σκαρμαγκά όπου μένω τώρα.

Στο «Σχολείο της Ελπίδας» στην αρχή δίδασκα μαθηματικά, αλλά μετά δεν προλάβαινα να κάνω πια μαθήματα, καθώς ανέλαβα τον συντονισμό όλου του σχολείου.»

*Αν ήσασταν δάσκαλος/α
θα θέλατε να δουλεύατε
στο Σχολείο της Ελπίδας;*

*Τι θα λέγατε στο πρώτο
σας μάθημα στους
μαθητές σας;*

**Asra (32 ετών), Mustafa (5)
και Ruha (3) από τη Συρία**

**Τόπος διαμονής (όταν συλλέχθηκε
η μαρτυρία): Κέντρο υποδοχής
προσφύγων Μόρια, Λέσβος**

Η Asra, 32 ετών, έφτασε στο κέντρο υποδοχής προσφύγων στη Μόρια της Λέσβου μαζί με τα παιδιά της, Ruha, 3 ετών και Mustafa, 5 ετών. Η οικογένειά της φεύγοντας από την πόλη τους, το Χαλέπι της Συρίας, ταξίδεψε μέσω Τουρκίας και μετά πέρασε στην Ελλάδα. Οι βομβαρδισμοί στη Συρία ήταν τόσο έντονοι που ο σύζυγός της Asra έχασε την ακοή του από το ένα του αυτί και τότε η οικογένειά της πήρε την τελική απόφαση να φύγουν. Δεν είχαν αρκετά χρήματα για να φύγουν όλοι μαζί, έτσι ξόδεψαν όλα τους τα χρήματα ώστε να φύγει ο άντρας της και να καταφέρει να φτάσει στη Σουηδία. Στη συνέχεια σχεδίαζαν να βρει μια δουλειά και να στείλει χρήματα στην οικογένειά του, έτσι ώστε να μπορέσουν και αυτοί να τον ακολουθήσουν.

Όταν ο σύζυγός της έφτασε επιτέλους στη Σουηδία, επί 8 μήνες ήταν αδύνατον να βρει μια δουλειά. Τελικά κατάφερε να βρει διδάσκοντας τη γλώσσα του. Όλον αυτόν τον χρόνο η Asra, ο Mustafa και η Ruha έμεναν στους δρόμους της Συρίας, αφού δεν είχαν χρήματα να νοικιάσουν ένα σπίτι. **Τα παιδιά δεν πήγαιναν σχολείο μιας και δεν είχαν χρήματα ούτε για κάτι τέτοιο.**

Καθώς μιλούσε για όσα έζησαν, η Asra, μια τόσο δυνατή γυναίκα, ξέσπασε σε λυγμούς λέγοντας: **«Θέλω τα παιδιά μου να πάνε σχολείο. Είναι το πιο σημαντικό για εμένα. Δε μπορώ να τα έχω να ζουν στο δρόμο κάθε μέρα».**

*Για ποιο λόγο πιστεύετε
ότι η Asra, ζητά με λυγμούς
να πάνε τα παιδιά
της σχολείο;*

*Πώς μπορείτε να τη
βοηθήσετε και εσείς;*

© Karin Schenbrucker/ActionAid

Ali Hosseini, 20 ετών από το Αφγανιστάν

Τόπος διαμονής (όταν συλλέχθηκε η μαρτυρία): Κέντρο υποδοχής προσφύγων Σχιστό, Αττική

«Γεννήθηκα στο Αφγανιστάν όπως επίσης και οι γονείς μου. Η μητέρα μου πέθανε πριν 2 χρόνια, ο πατέρας και τα 3 αδέρφια μου, 2 μικρότερα και 1 μεγαλύτερη αδερφή παντρεμένη, ζουν ακόμα στο Αφγανιστάν.

Δεν έχω πάει ποτέ σχολείο. Δούλευα από μικρός σε αγροτικές δουλειές και έπαιζα ποδόσφαιρο. Οι γονείς μου δε με άφηναν να πάω σχολείο, καθώς δεν υπήρχε στην πόλη που μέναμε και θα έπρεπε να πάμε σε άλλη μεγαλύτερη πόλη που είχε σχολείο και ήταν κάποια χιλιόμετρα μακριά. Αλλά ακόμα και εκεί, πολλοί γονείς δεν έστελναν τα παιδιά τους σχολείο γιατί πολλά παιδιά πήγαν και δε γύρισαν ποτέ και πίστευαν ότι τα άρπαζαν οι Ταλιμπάν.

Πήγα όμως κατηχητικό 5-6 χρόνια, μόνο το χειμώνα γιατί το καλοκαίρι δούλευα και εκεί έμαθα να γράφω και να διαβάζω από τους λεγόμενους «μουλάδες», τους κληρικούς μουσουλμάνους.

Ήθελα πολύ να πάω στο σχολείο και τσακωνόμουν με τους γονείς μου για να τους πείσω να με αφήσουν, αλλά δυστυχώς ο φόβος τους δεν το επέτρεψε τελικά.

Μου άρεσαν τόσο πολύ τα γράμματα, προσπαθούσα τόσο πολύ να είμαι καλός. Ακόμα και τώρα όποιος βλέπει τα γράμματά μου πιστεύει ότι είμαι μορφωμένος. Αλλά δυστυχώς δεν είμαι. **Το αγαπούσα πολύ το σχολείο και όταν πήγαινα σε άλλη πόλη και έβλεπα τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο, ζήλευα πολύ.**

Πιστεύω ότι όλα τα παιδιά πρέπει να πηγαίνουν στο σχολείο και όλοι οι άνθρωποι πρέπει να μορφώνονται, γιατί ο αμόρφωτος άνθρωπος είναι σαν τυφλός, σαν άνθρωπος που προσπαθεί να φτάσει κάπου χωρίς πυξίδα.

Στο Αφγανιστάν λέμε ότι όσο μεγαλώνεις τόσο πρέπει να μαθαίνεις. Αν ήξερα δύο γλώσσες θα με υπολόγιζαν για δυο ανθρώπους, αν ήξερα τρεις γλώσσες θα με υπολόγιζαν για τρεις ανθρώπους. Βγαίνω έξω και θυμώνω που δε μπορώ να επικοινωνήσω με τους ανθρώπους.»

Ο Ali μένει στη δομή φιλοξενίας προσφύγων στο Σχιστό εδώ και μερικούς μήνες. Παρακολουθεί κάποια μαθήματα ελληνικών της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και είναι ιδρυτικό μέλος της θεατρικής ομάδας αντρών και γυναικών που έχει δημιουργήσει η ActionAid μέσω του προγράμματός της για την ενδυνάμωση των γυναικών προσφύγων. Το θέατρο το αγαπάει πολύ και την ομάδα την έχει προτεραιότητα τόσο, που κάποιες μέρες θυσιάζει κάποια μαθήματα αγγλικών που γίνονται εκτός δομής για να είναι στην ομάδα.

Θέλει να μοιραστεί μαζί μας πριν κλείσουμε την κουβέντα μας, το εξής: **«Το σχολείο είναι σημαντικό για όλους και όλοι θα πρέπει να μπορούν να πάνε σχολείο.»**

Υποδέστε ότι ο Ali γεννήθηκε σε μια χώρα της Ευρώπης. Προσπαθήστε τώρα να φανταστείτε την πορεία της ζωής του ως τα 20 του χρόνια με βάση το παραπάνω δεδομένο. Ποιες διαφορές διαπιστώνετε και πώς μπορείτε να τις εξηγήσετε;

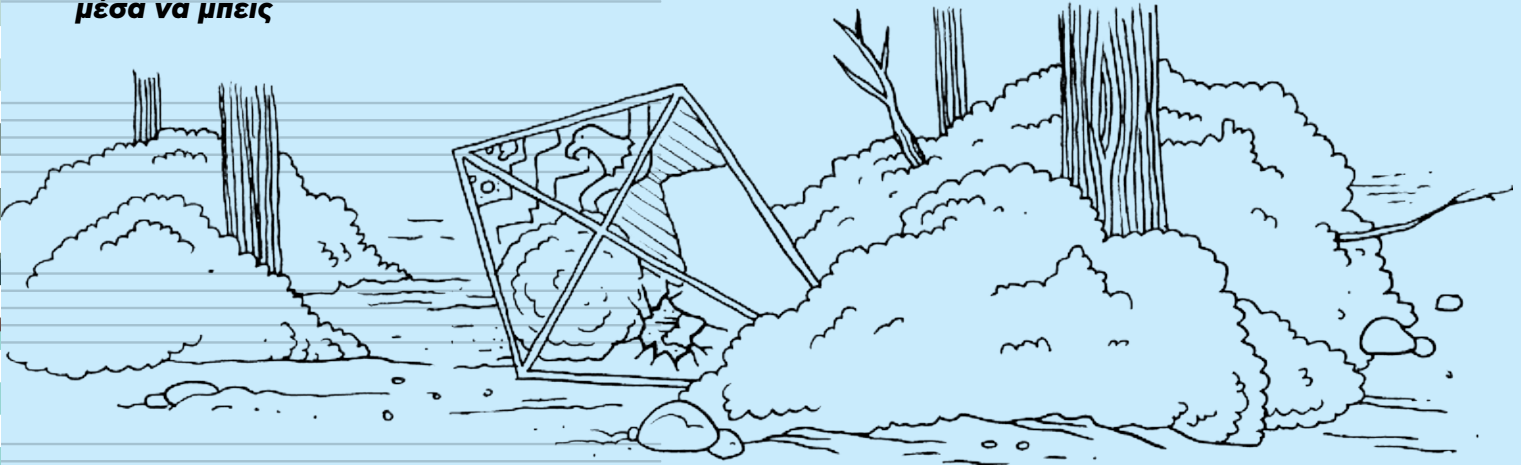
© Imelda Phadtare / ActionAid

#21. Τραγούδι:

Ακολύδα τον άνεμο

**Τον άνεμο ν' ακολουθείς
Γέλα μαζί του όσο μπορείς
ο άνεμος παίζει μ' όλα, θα δεις
πόσο θα νιώσεις κι εσύ ελαφρύς.**

**Για σένα θα 'μαι πάντα εδώ
Θ' ανοίγω την πόρτα
μέσα να μπεις**

#23. Τραγούδι:

Ο λόξυγκας

**Χικ, χικ, χικ
έχω λόξυγγα
Και μια τρύπα με πονά
Ο αέρας σαν περνά
Καλά να γίνω θα 'θελα**

**Χικ, χικ, χικ
πρόβλημα έχω θαρρώ
Και είναι πολύ σοβαρό
Αχ λόξυγγα, αχ λόξυγγα πώς να πετάξω
Καλά να γίνω θα 'θελα**

Για να πετώ...

#22.

Τέταρτη σκηνή — Συρία

Μετά από αρκετές μέρες ταξιδιού, αφού περνάει πάνω από τον Τίγρη και το Ευφράτη, ο χαρταετός όλου του κόσμου φτάνει στην κοιλάδα Τζεζιρέ, στη Συρία. Τόσο πολύ έχει ταξιδέψει, που το ύφασμά του έχει τριφτεί και έχει κάνει μια τρύπα. Αυτή η τρύπα του φέρνει λόξυγκα! Σ' αυτή την κατάσταση, του είναι αδύνατον να συνεχίσει το ταξίδι του. Έτσι, προσγειώνεται πίσω από ένα θάμνο, θέλοντας να ξεκουραστεί.

#24.

Ένας νεαρός που περνάει από κει, βρίσκοντας διασκεδαστικό το λοξυγκοτράγουδο του χαρταετού, σκύβει πάνω από το θάμνο και του λέει για να τον καθησυχάσει: «Μη στενοχωριέσαι μικρέ χαρταετέ, θα σε κάνω καλά εγώ, θα σε επισκευάσω...» Τον παίρνει από το θάμνο, ξεπλέκει το φουλάρι του και με την κλωστή του αρχίζει να μπαλώνει την τρύπα.

Λίγη ώρα αργότερα η τρύπα έχει κλείσει και ο λόξυγκας έχει περάσει! Ο μικρούλης χαρταετός ευχαριστεί τον νεαρό που τον γιάτρεψε, κι ο νεαρός τον ρωτάει ποιος είναι.

Ο χαρταετός απαντάει: «Είμαι ο χαρταετός όλου του κόσμου. Γεννήθηκα στο Αφγανιστάν και πέρασα από την Περσία και από το Ιράκ. Δες τα σχέδια πάνω μου: Είναι τα βουνά του Αφγανιστάν, ένα ρόδο του Ισπαχάν και ο βασιλικός αετός του Ιράκ. Αλλά... μήπως θα μπορούσες να μου πεις πώς θα μάθω αν τελείωσα το ταξίδι μου;» Ο νεαρός του απαντάει: «Μα, πώς μπορώ να το ξέρω εγώ αυτό; Έχω κάνει λιγότερο από το ένα τρίτο του δικού μου ταξιδιού...».

Λέγοντας αυτό, ο νεαρός σχεδιάζει πάνω στον χαρταετό ένα γεράκι, το έμβλημα της Συρίας, και τον αφήνει να πετάξει στον ουρανό.

#25. Τραγούδι:

Σ' όλο τον κόσμο

**Μαγικό χαλί
πάρε με μαζί
σε όλο τον κόσμο**

#26.

Πέμπτη σκηνή — Τουρκία

Ο χαρταετός όλου του κόσμου συνεχίζει το ταξίδι του και φτάνει κάποτε στην Τουρκία. Καθώς πετάει πάνω από μια πεδιάδα, ένας κυνηγός τον βλέπει και, μην ξέροντας τι είναι, τον περνάει για κάποιο σπάνιο πουλί! Σηκώνει λοιπόν το ντουφέκι του και πυροβολεί! Σαν από θαύμα, ο μικρός χαρταετός καταφέρνει να ξεφύγει από τα σκάγια του κυνηγού και αφήνεται στο Ζέφυρο που φυσάει.

Βλέποντας από ψηλά πολλούς ανθρώπους να παρακολουθούν έναν караγκιοζοπαίκτη που δίνει παράσταση, κατεβαίνει και προσγειώνεται ανάμεσά τους. Πάνω στον μπερντέ, ο Караγκιόζης περιμένει τον Χατζηαβάτη για να του σκαρώσει, όπως πάντα, κάποια φάρσα. Περιμένοντας, ο Караγκιόζης τραγουδάει στους θεατές ένα παραμύθι από τις Χίλιες και Μια Νύχτες. Είναι το παραμύθι με το τζίνι και τον ψαρά:

#27. Τραγούδι:

Το τζίνι και ο ψαράς

**Κάπου μακριά ζούσε ένας ψαράς φτωχός
Που μες στο σπίτι του δεν είχε φαγητό
Όπως κάθε φορά πάει για ψάρεμα σκυφτός
Τέσσερις φορές ρίχνει το δίχτυ το πλεχτό**

**Μ' εμπιστοσύνη ρίχνει για πρώτη φορά
κι αμέσως το τραβά, γιατί είναι βαρύ.
Μ' αντί να πιάσει ψάρια για την αγορά
Ψόφιο ένα γαϊδούρι βγάζει κι απορεί.**

**Το δίχτυ του πετά για δεύτερη φορά
κι αμέσως το τραβά, γιατί είναι βαρύ.
Μ' αντί να πιάσει ψάρια για την αγορά
βγάζει πέτρες. Είναι η μοίρα του σκληρή!**

**Ρίχνει λοιπόν το δίχτυ για τρίτη φορά
κι αμέσως το τραβά, γιατί είναι βαρύ.
Μ' αντί να πιάσει ψάρια για την αγορά
μιας βάρκας ανεβάζει το παλιό σκαρί**

**Για τέταρτη πετά το δίχτυ του φορά
κι αμέσως το τραβά, γιατί είναι βαρύ.
Μ' αντί να πιάσει ψάρια για την αγορά
βγάζει ένα λυχνάρι που λάμπει σα φλουρί.**

**Για τέταρτη πετά το δίχτυ του φορά
κι αμέσως το τραβά, γιατί είναι βαρύ.
Μ' αντί να πιάσει ψάρια για την αγορά
βγάζει ένα λυχνάρι που λάμπει σα φλουρί.**

#28.

Περιμένετε! Το παραμύθι δεν τέλειωσε ακόμα! Ο ψαράς μας λοιπόν, κοιτάζει καλά-καλά το λυχνάρι και, όπως το καϊδεύει, ένα τζίνι βγαίνει από μέσα και λέει: «Αααα, επιτέλους! Αναπνέω ελεύθερα αυτόν τον υπέροχο αέρα! Σ' ευχαριστώ! Είμαι κλεισμένος εδώ μέσα για πάρα πολύ καιρό. Υποσχέθηκα λοιπόν ότι, αν κάποιος με ελευθέρωνε, θα τον έκανα αμέσως ένα σωρό άμμο, για να τον πάρει ελεύθερα ο αέρας! Τι λες;»

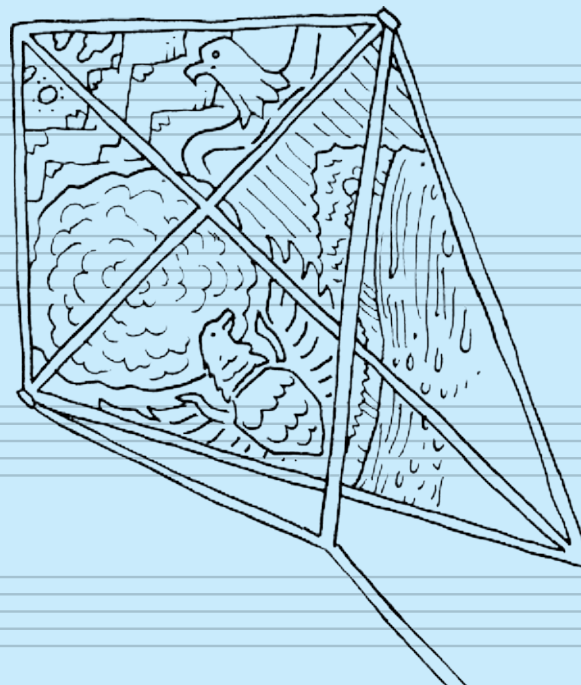
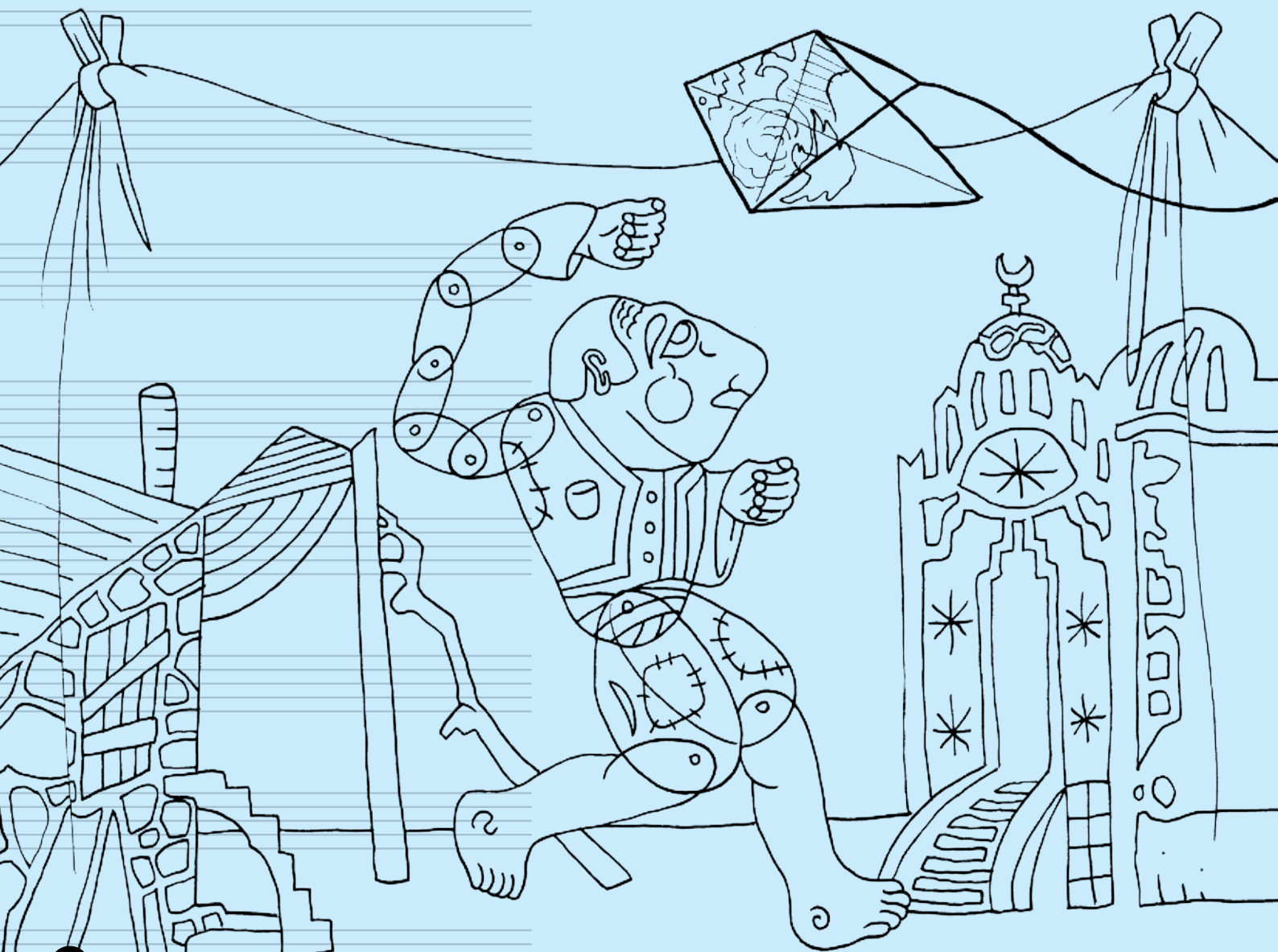
Ο φτωχός ψαράς σκέφτεται για λίγο πώς να γλιτώσει από το τζίνι, και μια ιδέα του έρχεται στο μυαλό! Απαντάει λοιπόν: «Μου αρέσει πολύ η ιδέα να με κάνετε ένα σωρό άμμο. Βρίσκω ότι είναι μια εξαιρετική ιδέα! Αλλά, πριν από αυτό, θα ήθελα να σιγουρευτώ ότι ήσασταν στην πραγματικότητα φυλακισμένο μέσα σ' αυτό το λυχνάρι...». «Μα και βέβαια ήμουν!», απαντάει το τζίνι. «Α, λυπάμαι αλλά δε σας πιστεύω καθόλου. Δεν έχω καμιά απόδειξη...», ξαναλέει ο ψαράς.

Τότε το τζίνι, για να αποδείξει στον ψαρά ότι όντως λέει την αλήθεια και ήταν φυλακισμένο, μεταμορφώνεται σε καπνό και ξαναμπαίνει μέσα στο λυχνάρι. Αμέσως, ο ψαράς βουλώνει το λυχνάρι και το ξαναπετάει στη θάλασσα!

Η ανάγκη γεννά ιδέες...

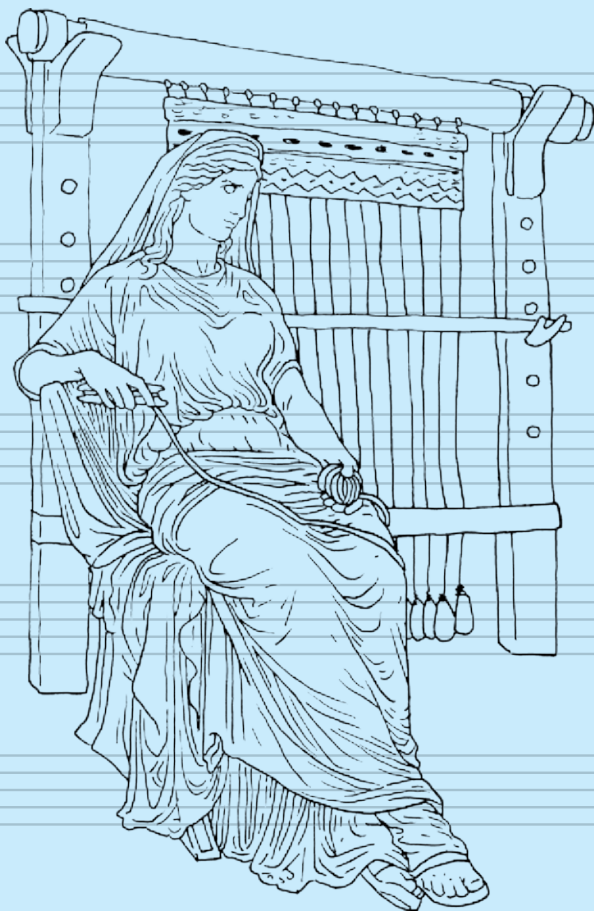
Η παράσταση του Караγκιόζη τελειώνει και οι θεατές φεύγουν για τις δουλειές τους και για τα σπίτια τους. Ο μικρούλης χαρταετός όλου του κόσμου μένει μόνος του μπροστά στο μπερντέ. Όμως ο караγκιοζοπαίκτης τον βλέπει και του λέει: «Σε κοίταξα όση ώρα κράτησε η παράσταση. Μου φάνηκες λυπημένος και σκεπτικός, αν και η παράσταση σου άρεσε... Ποιος είσαι; Από πού είσαι;» Ο μικρός χαρταετός του απαντάει, δείχνοντάς τα σχέδια πάνω του, ότι είναι από το Αφγανιστάν, ότι πέρασε ήδη από την Περσία, το Ιράκ και τη Συρία. Μετά, ρωτάει τον караγκιοζοπαίκτη: «Μα, πώς θα ξέρω ότι τελείωσε το ταξίδι μου;» Ο караγκιοζοπαίκτης ξεσπάει σ' ένα βροντερό γέλιο και του απαντάει: «Πώς να το ξέρω εγώ αυτό; Για μένα τα πάντα είναι μια παράσταση. Δε μπορώ να σου απαντήσω, μπορώ όμως να σε βοηθήσω να βγεις από την πόλη και να συνεχίσεις ακίνδυνα το ταξίδι σου». Πραγματικά, τον παίρνει μαζί του και, μόλις βγαίνουν από την Κωνσταντινούπολη, σχεδιάζει πάνω του τις όχθες του Βοσπόρου και τον αφήνει να πετάξει ψηλά.

#29. Τραγούδι:

Σ' όλο τον κόσμο

**Μαγικό χαλί
πάρε με μαζί
σε όλο τον κόσμο**

#31. Τραγούδι:

Πηνελόπη

**Σε θέλω Οδυσσέα, να 'ρθεις
και εκεί στην Τροία μη χαθείς
μακριά, μακριά, έφυγες να πας
μ' άφησες εδώ κι ας με αγαπάς**

**Καλέ μου, τότε θα φανεί
απ' το καράβι σου το πανί;
Προσμένω, υφαίνω, και θέλω να ρθεις
Σ' έχω ανάγκη εδώ. Μην αργείς!**

#30.

Έκτη σκηνή — Ελλάδα

Ο χαρταετός όλου του κόσμου βλέπει για πρώτη φορά τη θάλασσα, καθώς πετάει απαλά πάνω από τα καράβια και τις βαρκούλες. Στο λιμανάκι ενός μικρού νησιού βλέπει μια γυναίκα καθισμένη στον αργαλειό της να υφαίνει. Συγκινημένος, αφού κι αυτός είναι υφαντός, κατεβαίνει και προσγειώνεται στα πόδια της γυναίκας. Αυτή τον κοιτάζει με ένα χαμόγελο και τον ρωτάει: «Ποιος είσαι; Από πού είσαι;». Κι ο μικρός χαρταετός απαντάει: «Είμαι ο χαρταετός όλου του κόσμου. Γεννήθηκα στα βουνά του Αφγανιστάν, πέρασα από την Περσία, το Ιράκ, τη Συρία και την Τουρκία, και τώρα να 'μαι εδώ, στην Ελλάδα. Και δείχνει στη γυναίκα τα σχέδια που έχει πάνω του και που τον έχουν σχεδόν καλύψει ολόκληρο. Έπειτα, ο χαρταετός ζητάει να μάθει το όνομα της γυναίκας κι αυτή του απαντά ότι το όνομά της είναι Πηνελόπη. Κι αμέσως αρχίζει να τραγουδάει αυτό το τραγούδι:

#32.

Ο μικρούλης χαρταετός, συγκινημένος, ρωτάει τη γυναίκα: «Κι εγώ; Πώς θα ξέρω εγώ αν έφτασα στο τέλος του ταξιδιού μου;» Εκείνη τον κοιτάζει κι απαντά: «Με λένε Πηνελόπη, το όνομά μου είναι αιώνιο. Δεν είναι δυνατόν να σου απαντήσω...». Για μια στιγμή, σιωπή πέφτει ανάμεσά τους. Κι ύστερα η Πηνελόπη σχεδιάζει τον Ερμή, το θεό των ταξιδιών και αγγελιοφόρο των θεών του Ολύμπου, πάνω στο τελευταίο αζωγράφιστο κομμάτι του χαρταετού και του λέει: «Ορίστε! Το ταξίδι σου τελείωσε! Μπορείς να γυρίσεις στο σπίτι σου». Πιάνει απαλά τον χαρταετό και τον πετάει ελεύθερο στον άνεμο...

#33. Τραγούδι:

Θα είμαι πάντα εδώ

**Τον άνεμο ν' ακολουθείς
Γέλα μαζί του όσο μπορείς
ο άνεμος παίζει μ' όλα,
θα δεις πόσο θα νιώσεις κι εσύ ελαφρύς.**

**Για σένα θα 'μαι πάντα εδώ
πόρτες θα σ' ανοίγω, μέσα να μπεις**

**Σ' όσους τόπους κι αν τριγυρνάς
Ό,τι κι αν στο δρόμο σου δύσκολο βρεις
φίλε μου, φίλε μου, μην ξεχνάς,
θα 'μαι εδώ, να στηρικτείς.**

**Θα σου ανοίγω την αγκαλιά μου
στο πρωινό, στο δειλινό
θα σου ανοίγω την αγκαλιά μου
θα 'μαι 'κει, θα 'μαι κει
θα 'μαι 'κει, θα 'μαι 'κει να σ' αγαπώ.**

**Τον άνεμο ν' ακολουθείς γέλα μαζί του
όσο μπορείς
ο άνεμος παίζει μ' όλα, θα δεις πόσο θα
νιώσεις κι εσύ ελαφρύς.**

**Για σένα θα 'μαι πάντα εδώ
Πόρτες θα σ' ανοίγω
μέσα να μπεις**

#35. Τραγούδι:

Ο χαρταετός όλου του κόσμου

**Παραμύθι αληθινό
Τραγουδήστε για ν' ακουστεί
Έχει πολύ μακριά φτιαχτεί
για έναν μικρό Αφγανό**

**μ' όνειρο μαγικό χαλί
ύφανε όμορφο πολύ
Τον χαρταετό όλου του κόσμου
Τον χαρταετό όλου του κόσμου**

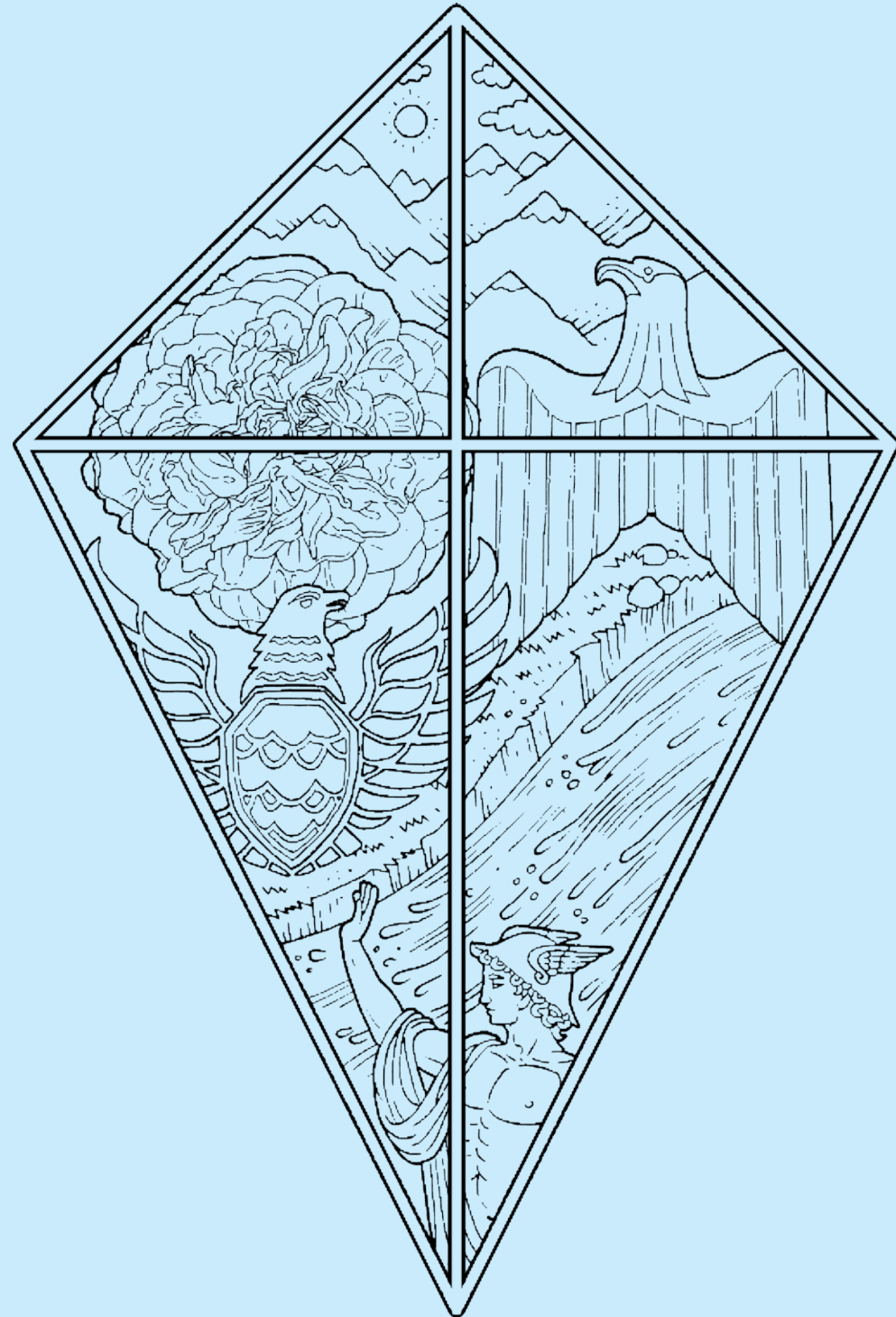
#34.

Έβδομη σκηνή — Επιστροφή στην πατρίδα

Με το πρώτο φως της αυγής, ο χαρταετός όλου του κόσμου προσγειώνεται στο Αφγανιστάν. Ο Μαχντί δεν έχει βγάλει ακόμα το κοπάδι του για βοσκή. Ξαφνικά, ο χαρταετός όλου του κόσμου ακούει κουδούνια προβάτων. Σηκώνεται σιγά-σιγά λίγα μέτρα στον αέρα για να δει τον φίλο του που έρχεται. Μόλις τον βλέπει, ο Μαχντί αρχίζει να τρέχει προς το μέρος του φωνάζοντας καταχαρούμενος: «Αααα, χαρταετέ όλου του κόσμου, γύρισες!» Κι εκείνος του απαντά: «Ναι... Κοίτα τις ζωγραφιές πάνω μου! Είναι από όλες τις χώρες που πέρασα! Έλα, έλα γρήγορα να σου τα πω...»

Μουσική: Julien Joubert
Επιμέλεια – συντονισμός παραγωγής CD: Μανόλης Λαδουκάκης
Κείμενο - στίχοι: Μανόλης Λαδουκάκης
Βασισμένο στο πρωτότυπο γαλλικό κείμενο του Eric Herbet
Ερμηνεία – αφήγηση: Ρόζα Αγγελή

ΘΑ ΥΠΟΨΙΑΖΟΣΟΥΝ ΟΤΙ:

Η μουσική του τραγουδιού «Πηνελόπη» είναι ελληνική και βασίζεται στη μουσική του αρχαιότερου τραγουδιού στον κόσμο, το οποίο βρέθηκε στην Επιτάφια Στήλη του Σείκιλου (περίπου 200 π.Χ.). Ο συνθέτης μας Julien Joubert κράτησε σχεδόν ανέπαφη τη βασική μελωδία.

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ:

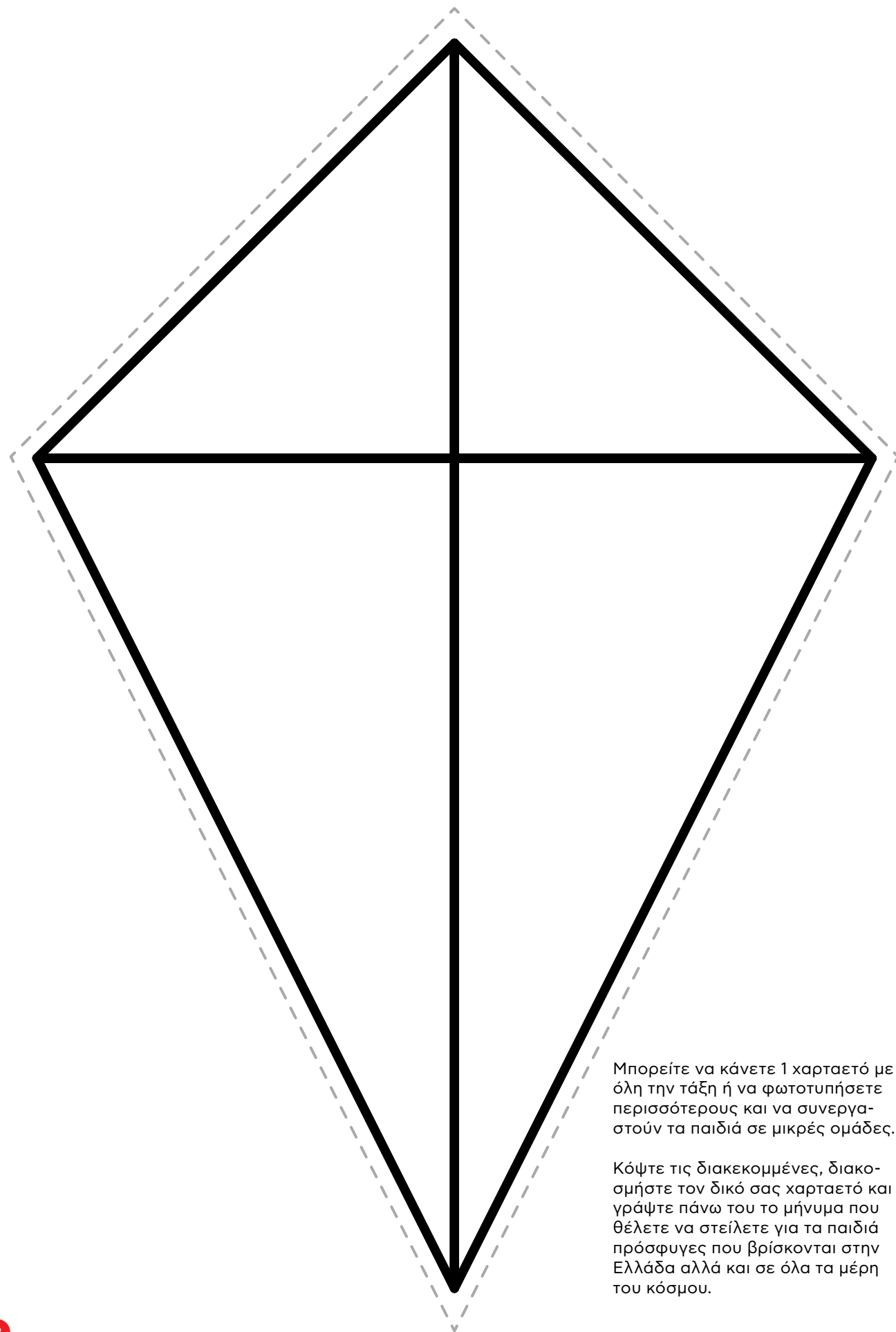
Το πέταγμα του χαρταετού στο Αφγανιστάν αποτελεί μια από τις πιο δημοφιλείς ασχολίες για πάνω από 100 χρόνια. Το Gudiparan Bazi είναι μια μορφή αθλητικού αγωνίσματος και για πολλούς μικρούς και μεγάλους Αφγανούς αποτελεί ζήτημα τιμής η ανάδειξη του καλύτερου «πιλότου» χαρταετού.

Οι συμμετέχοντες στον αγώνα χειρίζονται με πολύ μαεστρία τους χαρταετούς. Όποιος ρίξει τους περισσότερους και αποκτήσει τους χαρταετούς των ανταγωνιστών του βγαίνει νικητής, «σάρτι», όπως τον ονομάζουν στη γλώσσα τους. Η κάθε συνοικία έχει τον δικό της πρωταθλητή.

Πηγή: Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού

Και λίγες ακόμα ιδέες για το ταξίδι του χαρταετού:

- Τι θα απαντούσατε στον μικρό χαρταετό, άμα ρωτούσε και εσάς: **Πώς θα ξέρω ότι έφτασα στο τέλος του ταξιδιού μου;**
- **Αν ο χαρταετός συνέχιζε το ταξίδι του, ποιος θα ήταν ο επόμενος προορισμός του; Τι θα έβλεπε αν ερχόταν στα δικά σας μέρη; Τι θα ζωγραφίζατε εσείς πάνω του;**
- Ο χαρταετός ακολουθούσε τον άνεμο. Πολύ πιθανόν σε κάποιο σημείο του ουρανού να βρέθηκε με άλλους χαρταετούς, από άλλα μέρη του κόσμου. **Ποια ήταν τα δικά τους ταξίδια;** Φτιάξε το δικό τους ημερολόγιο ταξιδιών.
- Φτιάξτε την ταυτότητα του χαρταετού. **Γιατί λέει ότι είναι ο χαρταετός όλου του κόσμου; Ποιο πιστεύετε ότι είναι το χαρακτηριστικό που τον έκανε αποδεχτό από όλο τον κόσμο;**
- Ο Μαχντί πραγματοποίησε κατά το ήμισυ το όνειρό του. Βοηθήστε τον να το ολοκληρώσει. Φτιάξτε ένα μαγικό χαλί για τον Μαχντί αλλά και εσάς (ή μήπως να ανεβείτε στο ίδιο;) για να ταξιδέψετε στον κόσμο. **Από τι υλικά είναι φτιαγμένο; Ποιοι θα ήταν οι σταθμοί του ταξιδιού σας;**

Μπορείτε να κάνετε 1 καρταετό με όλη την τάξη ή να φωτοτυπήσετε περισσότερους και να συνεργαστούν τα παιδιά σε μικρές ομάδες.

Κόψτε τις διακεκομμένες, διακοσμήστε τον δικό σας καρταετό και γράψτε πάνω του το μήνυμα που θέλετε να στείλετε για τα παιδιά πρόσφυγες που βρίσκονται στην Ελλάδα αλλά και σε όλα τα μέρη του κόσμου.

Λίγα λόγια για την παγκόσμια κατάσταση

«Οι πρόσφυγες έχουν δεξιότητες, ιδέες, ελπίδες και όνειρα... Είναι επίσης δυνατοί, δημιουργικοί και έχουν την ενέργεια και τη θέληση να διαμορφώσουν τη δική τους τύχη, αρκεί να τους δοθεί η ευκαιρία».

Filippo Grandi, Υπάτος Αρμοστής για τους Πρόσφυγες

Ποια είναι τα παιδιά που βρίσκονται εκτός σχολείου ή κινδυνεύουν να μείνουν εκτός;

Υιοθετώντας τον ορισμό του Ινστιτούτου Στατιστικών της Unesco για το ποια είναι τα παιδιά που βρίσκονται εκτός σχολείου μπορούμε να πούμε ότι εμπίπτουν στις παρακάτω κατηγορίες:

- Παιδιά που δεν έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση.
- Παιδιά που έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση αλλά δεν πηγαίνουν σχολείο.
- Παιδιά που είναι γραμμένα σε ένα σχολείο αλλά δεν πηγαίνουν σε τακτική βάση.
- Παιδιά που έχουν σταματήσει το σχολείο.

Γιατί μπορεί τα παιδιά πρόσφυγες να βρίσκονται εκτός σχολείου;

- Νομικό πλαίσιο που τα αποκλείει.
- Χαμένη ταυτότητα ή έγγραφα που είναι απαραίτητα για να γραφτούν στο σχολείο ή τους δίνουν το δικαίωμα να δώσουν εξετάσεις.
- Εμπόδιο η γλώσσα.
- Έχουν περάσει την κατάλληλη ηλικία.
- Περιορισμένος ή μη επαρκής αριθμός σχολείων και εκπαιδευτικών.
- Διακρίσεις και σχολικός εκφοβισμός.
- Θέματα που σχετίζονται με το φύλο.
- Φτώχεια και παιδική εργασία.
- Εγκυμοσύνη ή γάμος σε μικρή ηλικία.

Πόσα παιδιά δεν πηγαίνουν σχολείο και τι γίνεται με τα παιδιά πρόσφυγες;

- **58 εκατομμύρια** παιδιά ηλικίας 6-11 χρονών και **63 εκατομμύρια έφηβοι** ηλικίας 12-15 χρονών βρίσκονται εκτός σχολείου.
- **Περισσότερο από το 50%** των παιδιών που βρίσκονται εκτός σχολείου (**περίπου 30 εκατομμύρια**) ζουν σε περιοχές όπου υπάρχουν συγκρούσεις, οι οποίες στις περισσότερες περιπτώσεις δεν είναι βραχύβιες. Εάν αναλογιστούμε ότι ο μέσος χρόνος που διαρκεί μια ένοπλη σύγκρουση είναι 17 χρόνια, υπάρχουν παιδιά που περνάνε ολόκληρη την παιδική τους ηλικία σε ένα πολεμικό σκηνικό με μειωμένες ευκαιρίες να πάνε σχολείο.
- **16,1 εκατομμύρια** πρόσφυγες στον κόσμο.
- **6 εκατομμύρια** είναι παιδιά σχολικής ηλικίας.
- Από αυτά **3,7 εκατομμύρια** δεν έχουν πρόσβαση σε σχολείο.
- Το 2014 υπήρχαν **32 ένοπλες συγκρούσεις** παγκοσμίως σε 24 χώρες και έτσι ο αριθμός των προσφύγων ήταν ο μεγαλύτερος που είχε καταγραφεί.
- Τα παιδιά πρόσφυγες είναι **5 φορές πιο πιθανό** να μην πηγαίνουν σχολείο σε σχέση με τα υπόλοιπα παιδιά.

Γιατί είναι ζωτικής σημασίας η πρόσβαση στην εκπαίδευση;

Η πρόσβαση στην εκπαίδευση έχει σημαντικά οφέλη στο άτομο, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία:

- Η εκπαίδευση μειώνει την παγκόσμια φτώχεια. Καμία χώρα δεν έχει πετύχει γρήγορη και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη χωρίς το 40% των κατοίκων της να γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση.
- Η εκπαίδευση συμβάλλει καθοριστικά στην ενδυνάμωση των γυναικών και των κοριτσιών. Κάθε επιπλέον χρόνος στο σχολείο μετά τη ηλικία των 8 ετών ισοδυναμεί με αύξηση σε 20% του μελλοντικού τους εισοδήματος.
- Η εκπαίδευση μειώνει τον υποσιτισμό και την κακή διατροφή.
- Η εκπαίδευση συμβάλλει στο να μειωθεί η βρεφική θνησιμότητα και να βελτιωθεί η μητρική υγεία. Ο ΟΗΕ υπολογίζει ότι εάν όλα τα κορίτσια στην υποσαχάρια Αφρική ολοκλήρωναν το δημοτικό έως το 2030, θα αποτρέπονταν 3,5 εκατομμύρια θάνατοι παιδιών ανάμεσα στο 2050 και το 2060.
- Η εκπαίδευση βελτιώνει την υγεία ολόκληρων κοινωνιών.
- Η εκπαίδευση μειώνει την κοινωνική ανισότητα.
- Η εκπαίδευση συμβάλλει καθοριστικά στη δημιουργία ειρηνικών και δημοκρατικών κοινωνιών.
- Και σε ατομικό επίπεδο: τονώνει την αυτοπεποίθηση, διευρύνει τους ορίζοντες, μας κάνει πιο ανεξάρτητους, κοινωνικά ευαίσθητους, ενεργούς και δημοκρατικούς πολίτες.

Είναι εφικτή η εκπαίδευση για όλους;

Η απάντηση είναι ένα κατηγορηματικό **ΝΑΙ!**

Η έλλειψη πόρων δε μπορεί να είναι δικαιολογία για τη μη πρόσβαση των παιδιών τουλάχιστον στο Δημοτικό Σχολείο.

Πηγή: **GLOBAL CAMPAIGN FOR EDUCATION**
www.campaignforeducation.org

39 δις. δολάρια χρειάζονται κάθε χρόνο για να πάνε 58 εκατομμύρια παιδιά σχολείο. Το ίδιο ποσό ξοδεύεται μέσα σε 30 μέρες σε ένα μεγάλο πολυκατάστημα.

Μάθετε περισσότερα εδώ: fund-the-future.org/en

act:onaid

Αλλάζουμε ζωές, αλλάζουμε τον κόσμο

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 2017

**Ο Μαχντί
και ο χαρταετός
όλου του κόσμου!**

Μουσική: **Julien Joubert**
Επιμέλεια – συντονισμός
παραγωγής CD:
Μανόλης Λαδουκάκης
Κείμενο - στίχοι:
Μανόλης Λαδουκάκης
βασισμένο στο πρωτότυπο
γαλλικό κείμενο
του **Eric Herbertte**
Ερμηνεία – Αφήγηση:
Ρόζα Αγγελή

EL SISTEMA GREECE
elsistemagreece.gr

CERCLE
D'ETUDES
GRECQUES

Κομμάτια CD:

Μουσική:
Julien Joubert

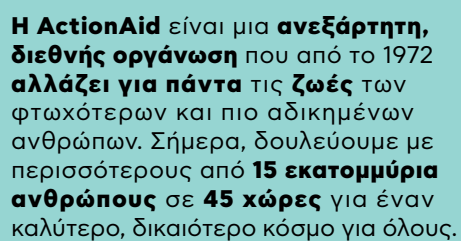
**Επιμέλεια –
συντονισμός
παραγωγής CD:**
Μανόλης
Λαδουκάκης

Κείμενο - στίχοι:
Μανόλης
Λαδουκάκης

Βασισμένο
στο πρωτότυπο
γαλλικό κείμενο
του **Eric Herbertte**

**Ερμηνεία –
αφήγηση:**
Ρόζα Αγγελή

#1. Τραγούδι:
Ο χαρταετός
όλου του κόσμου	#12. Αφγανιστάν,
μέρος 6	#25. Τραγούδι:
Σ' όλο τον κόσμο
#2. Πρώτη σκηνή –
Αφγανιστάν	#13. Τραγούδι: Στον
νυχτερινό ουρανό	#26. Πέμπτη σκηνή –
Τουρκία
#3. Τραγούδι:
Μ' ένα πετραδάκι	#14. Δεύτερη σκηνή –
Περσία	#27. Τραγούδι:
Το τζίνι και ο ψαράς
#4. Αφγανιστάν,
μέρος 2	#15. Τραγούδι: Πόσο
ωραία είναι η ζωή	#28. Τουρκία, μέρος 2
#5. Τραγούδι:
Σ' όλο τον κόσμο	#16. Περσία, μέρος 2	#29. Τραγούδι:
Σ' όλο τον κόσμο
#6. Αφγανιστάν,
μέρος 3	#17. Τραγούδι:
Σ' όλο τον κόσμο	#30. Έκτη σκηνή –
Ελλάδα
#7. Τραγούδι:
Μπε μπε μπε	#18. Τρίτη σκηνή –
Ιράκ	#31. Τραγούδι:
Πηνελόπη
#8. Αφγανιστάν,
μέρος 4	#19. Τραγούδι:
Ποιος είσαι;	#32. Ελλάδα, μέρος 2
#9. Τραγούδι: Ακο-
λούθα τον άνεμο	#20. Ιράκ, μέρος 2	#33. Τραγούδι: Θα
είμαι πάντα εδώ
#10. Αφγανιστάν,
μέρος 5	#21. Τραγούδι: Ακο-
λούθα τον άνεμο	#34. Έβδομη σκηνή –
Επιστροφή
στην πατρίδα
#11. Τραγούδι:
Ύπνος γλυκός	#22. Τέταρτη σκηνή –
Συρία	#35. Τραγούδι:
Ο χαρταετός
όλου του κόσμου
	#23. Τραγούδι:
Ο λόξυγκας	
	#24. Συρία, μέρος 2	

The background of the teal section is decorated with several stylized clouds. Some are solid teal, while others are white with a dark teal outline. They are scattered across the upper and middle portions of the teal area.

Η ActionAid είναι μια **ανεξάρτητη, διεθνής οργάνωση** που από το 1972 **αλλάζει για πάντα τις ζωές** των φτωχότερων και πιο αδικημένων ανθρώπων. Σήμερα, δουλεύουμε με περισσότερους από **15 εκατομμύρια ανθρώπους** σε **45 χώρες** για έναν καλύτερο, δικαιότερο κόσμο για όλους.

www.actionaid.gr

act:onaid
Αλλάζουμε ζωές, αλλάζουμε τον κόσμο

CERCLE
D'ETUDES
GRECQUES

EL SISTEMA GREECE
elsistemagreece.gr